

Fremsat den {FREMSAT} af Eva Kjer Hansen

UDKAST AF 29. OKTOBER 2004

Forslag

til

Lov om ændring af lov om social pension og andre love (Ophør af udbetaling af social pension og andre ydelser ved unddragelse af strafforfølging eller straffuldbyrdelse)

§ 1

I lov om social pension, jf. lovbekendtgørelse nr. 42 af 28. januar 2004, som ændret ved § 1 i lov nr. 319 af 5. maj 2004 og lov nr. 471 af 9. juni 2004, foretages følgende ændringer:

1. § 34 affattes således:

»§ 34. Hvis pensionen ikke har været udbetalt under ophold i boformer m.v., jf. § 46, genoptages udbetalingen med virkning fra én måned før opholdets ophør. Hvis pensionisten før opholdet fik udbetalt sin pension forud, genoptages udbetalingen dog med virkning fra opholdets ophør.

Stk. 2. Hvis pensionen ikke har været udbetalt under unddragelse, jf. § 46 a, genoptages udbetalingen med virkning fra unddragelsens ophør. Udbetalingen genoptages dog ikke, hvis pensionisten i umiddelbar forlængelse af unddragelsens ophør indsættes til strafafsoning i fængsel eller arresthus.

Stk. 3. Stk. 1 – 2 finder tilsvarende anvendelse ved varetægtsfængsel.«

2. § 46, stk. 1, affattes således:

»§ 46. Indsættes en person til strafafsoning i fængsel eller arresthus, udbetales pensionen indtil udgangen af den måned, hvor strafafsoningen påbegyndes. Hvis pensionisten inden opholdet fik udbetalt sin pension forud, udbetales pensionen indtil udgangen af den måned, der følger efter måneden, hvor strafafsoningen påbegyndes. 1. og 2. pkt. gælder også varetægtsfængsling.«

3. I § 46 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»*Stk. 2.* Er der rimelig udsigt til, at den pågældende vil kunne løslades inden for et tidsrum af omkring 6 måneder efter, at strafafsoningen er påbegyndt, kan den pågældende dog af pensionen få udbetalt et beløb til dækning af udgifter til husleje og lignende. Under varetægtsfængsling kan perioden nævnt i 1. pkt. forlænges.

Stk. 3. Efterfølges varetægtsfængslingen ikke af en domfældelse, efterbetales den del af pensionen, der ikke er udbetalt under varetægtsfængslingen.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 4.

4. Efter § 46 indsættes:

»§ 46 a. Udbetalingen af pension ophører for personer, som bevidst unddrager sig strafforfølgning her i landet i tilfælde, hvor

- 1) den pågældende er varetægtsfængslet,
- 2) politiet eftersøger den pågældende med henblik på varetægtsfængsel, eller
- 3) der foreligger en varetægtsfængslingskendelse.

Stk. 2. Udbetalingen af pension ophører endvidere for en person, som bevidst unddrager sig straf-fuldbyrdelse her i landet, hvis den pågældende er idømt en ubetinget fængselsstraf eller anden straf-feretlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse.

Stk. 3. Udbetaling af pension ophører efter stk. 1 og 2, med virkning fra det tidspunkt, hvor perso-nen unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse. Hvis pensionisten inden unddragelsen fik sin pension udbetalt forud, udbetales pensionen indtil udgangen af den måned, hvor pensionisten har unddraget sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse.

Stk. 4. Efterfølges en strafforfølgning, jf. stk. 1, ikke af en domfældelse efterbetales den del af pensionen, der ikke er udbetalt, mens personen unddrager sig strafforfølgning. Pensionen efterbeta-les dog ikke til afdødes bo, hvis den sigtede dør før domfældelse.

§ 46 b. Politiet eller Direktoratet for Kriminalforsorgen skal underrette kommunen om unddrage l-sen, når de får formodning om, at en person, der bevidst unddrager sig varetægtsfængsling mv., jf. § 46 a, stk. 1, eller straffuldbyrdelse, jf. § 46 a, stk. 2, samtidig modtager pension. For personer med bopæl i udlandet skal Den Sociale Sikringsstyrelse underrettes.«

§ 2

I lov nr. 1164 af 19. december 2003 om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig før-tidspension m.v., som ændret ved § 3 i lov nr. 319 af 5. maj 2004, foretages følgende ændringer:

1. § 34 affattes således:

»§ 34. Hvis pensionen ikke har været udbetalt under ophold i boformer m.v., jf. § 45, genoptages udbetalingen med virkning fra én måned før opholdets ophør. Hvis pensionisten før opholdet fik udbetalt sin pension forud, genoptages udbetalingen dog med virkning fra opholdets ophør.

Stk. 2. Hvis pensionen ikke har været udbetalt under unddragelse, jf. § 45 a, genoptages udbeta-lingen med virkning fra unddragelsens ophør. Udbetalingen genoptages dog ikke, hvis pensionisten i umiddelbar forlængelse af unddragelsens ophør indsættes til strafafsoning i fængsel eller arresthus.

Stk. 3. Stk. 1 – 2 finder tilsvarende anvendelse ved varetægtsfængsel.«

2. § 45, *stk. 1*, affattes således:

»§ 45. Indsættes en person til strafafsoning i fængsel eller arresthus, udbetales pensionen indtil udgangen af den måned, hvor strafafsoningen påbegyndes. Hvis pensionisten inden opholdet fik udbetalt sin pension forud, udbetales pensionen indtil udgangen af den måned, der følger efter må-neden, hvor strafafsoningen påbegyndes. 1. og 2. pkt. gælder også varetægtsfængsling.«

3. I § 45 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»Stk. 2. Er der rimelig udsigt til, at den pågældende vil kunne løslades inden for et tidsrum af omkring 6 måneder efter, at strafafsoningen er påbegyndt, kan den pågældende dog af pensionen få udbetalt et beløb til dækning af udgifter til husleje og lignende. Under varetægtsfængsling kan perioden nævnt i 1. pkt. forlænges.

Stk. 3. Efterfølges varetægtsfængslingen ikke af en domfældelse, efterbetales den del af pensionen, der ikke er udbetalt under varetægtsfængslingen.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 4.

4. Efter § 45 indsættes:

»§ 45 a. Udbetalingen af pension ophører for personer, som bevidst unddrager sig strafforfølgning her i landet i tilfælde, hvor

- 1) den pågældende er varetægtsfængslet,
- 2) politiet eftersøger den pågældende med henblik på varetægtsfængsel, eller
- 3) der foreligger en varetægtsfængslingskendelse.

Stk. 2. Udbetalingen af pension ophører endvidere for en person, som bevidst unddrager sig straf fuldbyrdelse her i landet, hvis den pågældende er idømt en ubetinget fængselsstraf eller anden straf feretlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse.

Stk. 3. Udbetaling af pension ophører efter stk. 1 og 2, med virkning fra det tidspunkt, hvor personen unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse. Hvis pensionisten inden unddragelsen fik sin pension udbetalt forud, udbetales pensionen indtil udgangen af den måned, hvor pensionisten har unddraget sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse.

Stk. 4. Efterfølges en strafforfølgning, jf. stk. 1, ikke af en domfældelse efterbetales den del af pensionen, der ikke er udbetalt, mens personen unddrager sig strafforfølgning. Pensionen efterbetales dog ikke til afdødes bo, hvis den sigtede dør før domfældelse.«

»§ 45 b. Politiet eller Direktoratet for Kriminalforsorgen skal underrette kommunen om unddragelsen, når de får formodning om, at en person, der bevidst unddrager sig varetægtsfængsling mv., jf. § 45 a, stk. 1, eller straffuldbyrdelse, jf. § 45 a, stk. 2, samtidig modtager pension. For personer med bopæl i udlandet skal Den Sociale Sikringsstyrelse underrettes.«

§ 3

I lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 708 af 29. juni 2004, foretages følgende ændring:

1. Efter § 120 indsættes:

»Kapitel 24 a

Ophør af udbetaling af ydelser i visse særlige tilfælde

§ 120 a. Udbetaling af ydelser efter §§ 26 a, 29, 76, stk. 2, 77 og 84, ophører for personer, som bevidst unddrager sig strafforfølgning her i landet i tilfælde, hvor

- 1) den pågældende er varetægtsfængslet,
- 2) politiet eftersøger den pågældende med henblik på varetægtsfængsel, eller
- 3) der foreligger en varetægtsfængslingskendelse.

Stk. 2. Udbetaling af ydelser efter §§ 26 a, 29, 76, stk. 2, 77 og 84, ophører endvidere for en person, som bevidst unddrager sig straffuldbyrdelse her i landet, hvis den pågældende er idømt en ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse.

Stk. 3. Ophør af udbetalingen af en bagudbetalt ydelse, sker med virkning fra det tidspunkt, hvor personen unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse. Ophør af udbetalingen af en forudbetalt ydelse, sker med virkning for den måned, der følger efter den måned, hvor pågældende har unddraget sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse.

Stk. 4. Efterfølges en strafforfølgning, jf. stk. 1, ikke af en domfældelse efterbetales den del af ydelsen, der ikke er udbetalt, mens personen unddrager sig strafforfølgning. Ydelsen efterbetales dog ikke til afdødes bo, hvis den sigtede dør før domfældelse.«

§ 120 b. Politiet eller Direktoratet for Kriminalforsorgen skal underrette kommunen om unddragelsen, når de får formodning om, at en person, der bevidst unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse her i landet, jf. § 120 a, samtidig modtager ydelser, som er omfattet af § 120 a, stk. 1 og 2.«

§ 4

I lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 708 af 13. august 2003, som ændret ved lov nr. 1042 af 17. december 2002, lov nr. 420 af 24. marts 2004 og § 1 i lov nr. 191 af 24. marts 2004, foretages følgende ændringer:

1. I § 62 indsættes som efter stk. 2 som nye stykker:

»*Stk.3.* Direktoratet for Kriminalforsorgen skal underrette Arbejdsdirektoratet, hvis et medlem, der modtager dagpenge, undergives strafafsoning eller anden frihedsberøvende foranstaltning, herunder varetægtsfængsling, som følge af et strafbart forhold.

Stk. 4. Når politiet eller Direktoratet for Kriminalforsorgen får formodning om, at et medlem, der bevidst unddrager sig frihedsberøvelse her i landet som følge af et strafbart forhold, samtidig modtager dagpenge, skal Arbejdsdirektoratet underrettes om unddragelsen.

Stk.5. Arbejdsdirektoratet skal videregive underretninger, jf. stk. 3 og 4, til medlemmets arbejdsløshedskasse.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 6.

2. I § 74 l indsættes efter stk. 4 som nye stykker:

»*Stk. 5.* Efterløn kan ikke udbetales til et medlem, som bevidst unddrager sig strafforfølgning her i landet i tilfælde, hvor

- 1) den pågældende er varetægtsfængslet,
- 2) politiet eftersøger den pågældende med henblik på varetægtsfængsel, eller
- 3) der foreligger en varetægtsfængslingskendelse.

Stk. 6. Efterløn kan endvidere ikke udbetales til et medlem, som bevidst unddrager sig straffuldbyrdelse her i landet, hvis den pågældende er idømt en ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse.

Stk. 7. Efterfølges en afgørelse om varetægtsfængsling, jf. stk. 5, ikke af en domfældelse, efterbetales efterløn, der ikke er udbetalt, mens medlemmet var frihedsberøvet eller unddrog sig straffor-

følgning. Efterlønnen efterbetales dog ikke til afdødes bo, hvis medlemmet afgår ved døden før domfældelse.

Stk. 8. Direktoratet for Kriminalforsorgen skal underrette Arbejdsdirektoratet, hvis et medlem, der modtager efterløn, undergives strafafsoning eller anden frihedsberøvende foranstaltning, herunder varetægtsfængsling, som følge af et strafbart forhold.

Stk. 9. Når politiet eller Direktoratet for Kriminalforsorgen får formodning om, at et medlem, der bevidst unddrager sig varetægtsfængsling mv., jf. stk. 5, eller straffuldbyrdelse, jf. stk. 6, samtidig modtager efterløn, skal Arbejdsdirektoratet underrettes om unddragelsen.

Stk. 10. Arbejdsdirektoratet skal videregive underretninger, jf. stk. 8 og 9, til medlemmets arbejdsløshedskasse.«

Stk. 5 bliver herefter stk. 11.

3. I § 75 f indsættes som stk. 5-10:

»*Stk. 5.* Efterløn kan ikke udbetales til et medlem, som bevidst unddrager sig strafforfølgning her i landet i tilfælde, hvor

- 1) den pågældende er varetægtsfængslet,
- 2) politiet eftersøger den pågældende med henblik på varetægtsfængsel, eller
- 3) der foreligger en varetægtsfængslingskendelse.

Stk. 6. Efterløn kan endvidere ikke udbetales til et medlem, som bevidst unddrager sig straffuldbyrdelse her i landet, hvis den pågældende er idømt en ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse.

Stk. 7. Efterfølges en afgørelse om varetægtsfængsling, jf. stk. 5, ikke af en domfældelse, efterbetales efterløn, der ikke er udbetalt, mens medlemmet var frihedsberøvet eller unddrog sig strafforfølgning. Efterlønnen efterbetales dog ikke til afdødes bo, hvis medlemmet afgår ved døden før domfældelse.

Stk. 8. Direktoratet for Kriminalforsorgen skal underrette Arbejdsdirektoratet, hvis et medlem, der modtager efterløn, undergives strafafsoning eller anden frihedsberøvende foranstaltning, herunder varetægtsfængsling, som følge af et strafbart forhold.

Stk. 9. Når politiet eller Direktoratet for Kriminalforsorgen får formodning om, at et medlem, der bevidst unddrager sig varetægtsfængsling mv., jf. stk. 5, eller straffuldbyrdelse, jf. stk. 6, samtidig modtager efterløn, skal Arbejdsdirektoratet underrettes om unddragelsen.

Stk. 10. Arbejdsdirektoratets skal videregive underretninger, jf. stk. 8 og 9, til medlemmets arbejdsløshedskasse.«

§ 5

I lov om fleksydelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 758 af 26. august 2002, som ændret ved § 4 i lov nr. 417 af 10. juni 2003, foretages følgende ændring:

1. I § 22 indsættes som stk. 4-8:

»*Stk. 4.* Fleksydelse kan ikke udbetales til en person, som bevidst unddrager sig strafforfølgning her i landet i tilfælde, hvor

- 1) den pågældende er varetægtsfængslet,
- 2) politiet eftersøger den pågældende med henblik på varetægtsfængsel, eller
- 3) der foreligger en varetægtsfængslingskendelse.

Stk. 5. Fleksydelse kan endvidere ikke udbetales til en person, som bevidst unddrager sig straf-fuldbyrdelse her i landet, hvis den pågældende er idømt en ubetinget fængselsstraf eller anden straf-feretlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse.

Stk. 6. Efterfølges en afgørelse om varetægtsfængsling, jf. stk. 4, ikke af en domfældelse, efterbe-tales fleksydelse, der ikke er udbetalt, mens personen var frihedsberøvet eller unddrog sig straffor-følgning. Fleksydelsen efterbetales dog ikke til afdødes bo, hvis en personen afgår ved døden før domfældelse.

Stk. 7. Direktoratet for Kriminalforsorgen skal underrette Arbejdsdirektoratet, hvis en person, der modtager fleksydelse undergives strafafsoning eller anden frihedsberøvende foranstaltning, herun-der varetægtsfængsling, som følge af et strafbart forhold.

Stk. 8. Når politiet eller Direktoratet for Kriminalforsorgen får formodning om, at en person, der bevidst unddrager sig varetægtsfængsling mv., jf. stk. 4, eller straffuldbyrdelse, jf. stk. 5, samtidig modtager fleksydelse, skal Arbejdsdirektoratet underrettes om unddragelsen.«

§ 6

I lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel, jf. lovbekendtgørelse nr. 761 af 11. september 2002, som ændret ved § 5 i lov nr. 1032 af 17. december 2002, lov nr. 1033 af 17. december 2002, lov nr. 372 af 28. maj 2003, § 3 i lov nr. 417 af 10. juni 2003, lov nr. 1153 af 19. december 2003, lov nr. 1201 af 27. december 2003, og § 2 i lov nr. 282 af 26. april 2004, foretages følgende ændringer:

1. § 36 affattes således:

»§ 36. Udbetalingen af dagpenge ophører for en person, som efter domstols- eller administrativ afgørelse er frihedsberøvet. Udføres der under frihedsberøvelsen arbejde på det almindelige ar-bejdsmarked med tilladelse fra Direktoratet for Kriminalforsorgen, er der dogret til dagpenge efter de almindelige regler.

Stk. 2. Direktoratet for Kriminalforsorgen skal underrette kommunen, hvis en dagpengemodtager undergives strafafsoning eller andre frihedsberøvende foranstaltninger, herunder varetægtsfængs-ling.«

2. Efter § 36 indsættes:

»§ 36 a. Dagpengeudbetalingen ophører for en person, som bevidst unddrager sig strafforfølgning her i landet i tilfælde, hvor

- 1) den pågældende er varetægtsfængslet,
- 2) politiet eftersøger den pågældende med henblik på varetægtsfængsel, eller
- 3) der foreligger en varetægtsfængslingskendelse.

Stk. 2. Dagpengeudbetalingen ophører endvidere for en person, som bevidst unddrager sig straf-fuldbyrdelse her i landet, hvis den pågældende er idømt en ubetinget fængselsstraf eller anden straf-feretlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse.

Stk. 3. Når politiet eller Direktoratet for Kriminalforsorgen får formodning om, at den person, der bevidst unddrager sig varetægtsfængsling mv., jf. stk. 1, eller straffuldbyrdelse, jf. stk. 2, samtidig modtager dagpenge, skal kommunen underrettes om unddragelsen.

§ 36 b. Efterfølges en afgørelse om varetægtsfængsling ikke af en domfældelse, udbetaler kom-munen dagpenge for den periode, hvor dagpengemodtageren var frihedsberøvet eller unddrog sig

frihedsberøvelse. Dagpengene efterbetales dog ikke til afdødes bo, hvis dagpengemodtageren afgår ved døden før domfældelse.«

§ 7

I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 709 af 13. august 2003, som ændret ved § 3 i lov nr. 1168 af 19. december 2003, § 1 i lov nr. 282 af 26. april 2004 og § 1 i lov nr. 429 af 9. juni 2004, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 10 indsættes:

»§ 10 a. Direktoratet for Kriminalforsorgen skal underrette kommunen, hvis direktoratet får formodning om, at en person, der er frihedsberøvet som følge af et strafbart forhold, modtager ydelser efter kapitel 4, 6 eller 7 i denne lov.

Stk. 2. Politiet eller Direktoratet for Kriminalforsorgen skal underrette kommunen, når myndighederne får formodning om, at en person modtager ydelser efter kapitel 4, 6 eller 7 i denne lov, hvis

- 1) den pågældende bevidst unddrager sig strafforfølgning her i landet i tilfælde, hvor
 - a) den pågældende er varetægtsfængslet,
 - b) politiet eftersøger den pågældende med henblik på varetægtsfængsling, eller
 - c) der foreligger varetægtsfængslingskendelse, eller
- 2) den pågældende bevidst unddrager sig straffuldbyrdelse her i landet i tilfælde, hvor den pågældende er idømt en ubetinget fængslingsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse.«

§ 8

I lov om børnepasningsorlov, jf. lovbekendtgørelse nr. 193 af 23. marts 2004, foretages følgende ændring:

1. Efter § 18 indsættes:

»§ 18 a. Direktoratet for Kriminalforsorgen skal underrette arbejdsformidlingen, hvis et medlem, der modtager orlovsydelse, undergives strafafsoning eller anden frihedsberøvende foranstaltning, herunder varetægtsfængsling, som følge af et strafbart forhold.

Stk. 2. Når politiet eller Direktoratet for Kriminalforsorgen får formodning om, at et medlem, der bevidst unddrager sig frihedsberøvelse her i landet som følge af et strafbart forhold, samtidig modtager orlovsydelse, skal arbejdsformidlingen underrettes om unddragelsen.«

§ 9

I lov om statens uddannelsesstøtte, jf. lovbekendtgørelse nr. 789 af 11. september 2003, som ændret ved lov nr. 1225 af 27. december 2003 og lov nr. 481 af 9. juni 2004, foretages følgende ændringer:

1. I § 2 indsættes efter stk. 3 som nye stykker:

»Stk. 4. Udbetalingen af uddannelsesstøtte ophører for uddannelsessøgende, som bevidst unddrager sig strafforfølgning her i landet i tilfælde, hvor

- 1) politiet eftersøger den pågældende med henblik på varetægtsfængsel, eller
- 2) der foreligger en varetægtsfængslingskendelse.

Stk. 5. Udbetalingen af uddannelsesstøtte ophører endvidere for uddannelsessøgende, som bevidst unddrager sig straffuldbyrdelse her i landet, hvis den pågældende er idømt en ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse.

Stk. 6. Udbetaling af uddannelsesstøtte ophører fra den måned, der følger efter måneden, hvor den uddannelsessøgende unddrager sig frihedsberøvelsen eller straffuldbyrdelsen.

Stk. 7. Efterfølges en afgørelse om varetægt ikke af en domfældelse, efterbetales uddannelsesstøtten, der ikke er udbetalt under ophøret, hvis de øvrige støttebetingelser er opfyldt. Uddannelsesstøtten udbetales dog ikke til afdødes bo, hvis den sigtede dør før domfældelse.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 8.

2. I § 14, stk. 1 og 2, ændres »§ 2, stk. 4, 2. pkt.« til: »§ 2, stk. 8, 2. pkt.«

3. I § 24, stk. 3, indsættes som nyt nummer 6:

»6) ikke kan få stipendium og studielån som følge af bestemmelserne i § 2, stk. 4-5.«

4. I § 39 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Politiet eller Direktoratet for Kriminalforsorgen skal underrette SUstyrelsen om unddragelsen, når de får formodning om, at den person, der bevidst unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse her i landet, jf. § 2, stk. 4-5, samtidig modtager uddannelsesstøtte.«

Stk. 5-7 bliver herefter stk. 6-8.

5. I § 43 a, stk. 1, ændres »§ 39, stk. 7, nr. 2, 3 og 6« til: »§ 39, stk. 8, nr. 2, 3 og 6«.

§ 10

I lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU), jf. lovbekendtgørelse nr. 654 af 6. juli 2003, som ændret ved § 1, § 2 og § 3 i lov nr. 480 af 9. juni 2004, samt lovforslag nr. L 21, der blev fremsat den 7. oktober 2004, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 14 indsættes:

»§ 14 a. Udbetalingen af SVU ophører for uddannelsessøgende, som bevidst unddrager sig strafforfølgning her i landet i tilfælde, hvor

- 1) politiet eftersøger den pågældende med henblik på varetægtsfængsel, eller
- 2) der foreligger en varetægtsfængslingskendelse.

Stk. 2. Udbetalingen af SVU ophører endvidere for uddannelsessøgende, som bevidst unddrager sig straffuldbyrdelse her i landet, hvis den pågældende er idømt en ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse.

Stk. 3. Udbetaling af SVU ophører med udgangen af den kalenderuge, hvor den uddannelsessøgende unddrager sig frihedsberøvelsen eller straffuldbyrdelsen.

Stk. 4. Efterfølges en afgørelse om varetægt ikke af en domfældelse, kan ansøgeren søge om at blive stillet, som var der ikke sket bortfald af SVU, jf. stk. 1, såfremt betingelserne for tildeling i øvrigt er opfyldt. SVU udbetales dog ikke til afdødes bo, hvis den sigtede dør før domfældelse.

Stk. 5. Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om ophør på grund af unddragelse fra strafforfølgning, jf. stk. 1, eller straffuldbyrdelse, jf. stk. 2, og om fravigelse af den maksimale periode med SVU som følge heraf.«

2. Efter § 20 indsættes:

»§ 20 a. Politiet eller Direktoratet for Kriminalforsorgen skal underrette SUstyrelsen om undtagelsen når de får formodning om, at den person, der bevidst unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse, jf. § 14 a, stk. 1-2, samtidig modtager SVU.«

§ 11

I repatrieringsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 21 af 14. januar 2004, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 9 indsættes:

»§ 9 a. Hjælp til repatriering kan ikke ydes til en udlænding, som bevidst unddrager sig strafforfølgning her i landet i tilfælde, hvor

- 1) den pågældende er varetægtsfængslet,
- 2) politiet eftersøger den pågældende med henblik på varetægtsfængsling, eller
- 3) der foreligger en varetægtsfængslingskendelse.

Stk. 2. Hjælp til repatriering kan endvidere ikke ydes til en udlænding, som bevidst unddrager sig straffuldbyrdelse her i landet, hvis den pågældende er idømt en ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse.

Stk. 3. Får politiet eller Direktoratet for Kriminalforsorgen formodning om, at en udlænding, der bevidst unddrager sig strafforfølgning, jf. stk. 1, eller straffuldbyrdelse, jf. stk. 2, har ansøgt om eller modtager hjælp til repatriering, skal kommunalbestyrelsen underrettes om undtagelsen. Underretning skal gives til kommunalbestyrelsen i den kommune, hvori udlændingen har eller senest har haft bopæl.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen kan efter ansøgning træffe afgørelse om, at hjælp til repatriering, som ikke er udbetalt, kan ydes, når udlændingen ikke længere unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse, jf. stk. 2, såfremt betingelserne for udbetaling af hjælp til repatriering efter § 7, stk. 1 og 6, i øvrigt er opfyldt.«

2. Efter § 10 indsættes:

»§ 10 a. Udbetaling af reintegrationsbistand ophører for en udlænding, som bevidst unddrager sig strafforfølgning her i landet, i tilfælde, hvor

- 1) den pågældende er varetægtsfængslet,
- 2) politiet eftersøger den pågældende med henblik på varetægtsfængsling, eller
- 3) der foreligger en varetægtsfængslingskendelse.

Stk. 2. Udbetaling af reintegrationsbistand ophører endvidere for en udlænding, som bevidst unddrager sig straffuldbyrdelse her i landet, hvis den pågældende er idømt en ubetinget fængselsstraf eller strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse.

Stk. 3. Får politiet eller Direktoratet for Kriminalforsorgen formodning om, at en udlænding, der bevidst unddrager sig strafforfølgning, jf. stk. 1, eller straffuldbyrdelse, jf. stk. 2, har ansøgt om eller modtager reintegrationsbistand, skal Den Sociale Sikringsstyrelse underrettes om unddragelsen.

Stk. 4. Udbetaling af reintegrationsbistand ophører med virkning fra den måned, hvor Den Sociale Sikringsstyrelse får kendskab til, at udlændingen unddrager sig strafforfølgning, jf. stk. 1, eller straffuldbyrdelse, jf. stk. 2.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen kan efter ansøgning træffe afgørelse om, at udbetaling af reintegrationsbistand kan genoptages, når udlændingen ikke længere unddrager sig strafforfølgning, jf. stk. 1, eller straffuldbyrdelse, jf. stk. 2, såfremt betingelserne for udbetaling af reintegrationsbistand efter § 10 i øvrigt er opfyldt.

Stk. 6. Kommunalbestyrelsen kan efter ansøgning træffe afgørelse om, at reintegrationsbistand, der ikke er udbetalt, jf. stk. 1 og 2, kan efterbetales, hvis strafforfølgning ikke fører til domsfældelse. Betingelserne for udbetaling af reintegrationsbistand efter § 10 skal være opfyldt.«

§ 12

I lov om integration af udlændinge i Danmark, jf. lovbekendtgørelse nr. 1035 af 21. november 2003, som ændret ved § 4 i lov nr. 1165 af 19. december 2003, lov nr. 1206 af 27. december 2003, § 3 i lov nr. 423 af 9. juni 2004, § 2 i lov nr. 427 af 9. juni 2004, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 25 a indsættes:

»§ 25 b. Direktoratet for Kriminalforsorgen skal underrette kommunalbestyrelsen, hvis direktoratet får formodning om, at en udlænding, der er frihedsberøvet som følge af et strafbart forhold, modtager introduktionsydelse, jf. § 25.

Stk. 2. Politiet eller Direktoratet for Kriminalforsorgen skal underrette kommunalbestyrelsen, hvis politiet eller direktoratet får formodning om, at en udlænding, der modtager introduktionsydelse, jf. § 25,

- 1) bevidst unddrager sig strafforfølgning her i landet i tilfælde, hvor den pågældende er varetægtsfængslet, politiet eftersøger den pågældende med henblik på varetægtsfængsling, eller der foreligger en varetægtskendelse, eller
- 2) bevidst unddrager sig straffuldbyrdelse her i landet i tilfælde, hvor den pågældende er idømt en ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse.

Stk. 3. Underretning efter stk. 1 og 2 skal gives til kommunalbestyrelsen i den kommune, hvori udlændingen har eller har haft bopæl.«

§ 13

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. Personer, som bevidst har unddraget sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse fra et tidspunkt før lovens ikrafttræden, er omfattet af loven med virkning fra dagen for lovens ikrafttræden.

Stk. 3. Hvis pensionsudbetalingen ved lovens ikrafttræden er ophørt efter § 46 i lov om social pension, genoptages pensionsudbetalingen ved opholdets ophør efter de hidtil gældende regler i lovens § 34.

Stk. 4. Hvis pensionsudbetalingen ved lovens ikrafttræden er ophørt efter § 45 i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., genoptages pensionsudbetalingen ved opholdets ophør efter de hidtil gældende regler i lovens § 34.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Baggrund og formål

Lovforslagets formål er at skabe hjemmel til at hindre, at personer, der bevidst unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbydelse her i landet, samtidig modtager offentlige ydelser. Det kan virke stødende for den almindelige retsopfattelse, at det offentlige ved udbetaling af ydelser medvirker til at disse personer kan opretholde unddragelsen.

Under Folketingets behandling af Lovforslag nr.178, Forslag til Lov om ændring af lov om social pension (Ophør af social pension for efterlyste personer), fremsat i Folketinget i foråret 2004, var der bred politisk enighed om at ændre reglerne om udbetaling af social pension. Socialudvalget afgav den 27. maj 2004 beretning over forslaget. Under Folketingets behandling af forslaget tilkendegav regeringen, at den i efteråret 2004 ville fremsætte lovforslag om ophør af udbetaling af ydelser.

2. Lovforslagets hovedindhold

Forslaget giver hjemmel til at stoppe udbetalingen af offentlige ydelser til en bestemt afgrænset persongruppe, der bevidst unddrager sig strafforfølgning (fx varetægtsfængsel) eller straffuldbydelse (afsoning mv.) her i landet. De ydelser, der er omfattet af forslaget, er fortrinsvis ydelser, der ikke kan stoppes af andre grunde ved unddragelsen. Udbetalingen af ydelsen ophører ved unddragelsen og genoptages ved ophøret af unddragelsen, hvis de øvrige betingelser herfor er til stede. Hvis den undtagne ikke bliver dømt skal det beløb, som ikke blev udbetalt under unddragelsen, efterbetales.

Forslaget indeholder en pligt for politiet eller Direktoratet for Kriminalforsorgen til at underrette de udbetallende myndigheder om unddragelsen. Det gælder også i tilfælde, hvor de almindelige betingelser i loven for at få udbetalt en ydelse formentlig ikke længere er opfyldt under en unddragelse. Myndigheden bliver herved gjort opmærksom på, at der er grund til at kontrollere om betingelserne for at modtage ydelsen fortsat er opfyldt.

Herudover foreslås ændringer i pensionslovene, der medfører en forskydning af pensionsudbetalingen ved indsættelse til afsoning eller varetægtsfængsel i fængsel eller arresthus og ved ophør af afsoningen eller varetægtsfængslingen..

2.1. Målgruppen

Det foreslås, at der for en række ydelser indsættes hjemmel til at standse udbetalingen af en ydelse, når en person som følge af et strafbart forhold unddrager sig strafforfølgning (fx varetægtsfængsel) eller straffuldbydelse (afsoning mv.) her i landet.

Forslaget omfatter *for det første* personer, der bevidst unddrager sig strafforfølgning i tilfælde, hvor

- 1) den pågældende er varetægtsfængslet,
- 2) hvor politiet eftersøger den pågældende med henblik på varetægtsfængsling, eller
- 3) hvor der allerede foreligger en varetægtskendelse (in absentia).

Fælles for denne afgrænsning er, at der skal være tale om en lovovertrædelse, der efter retsplejelovens § 762 kan medføre varetægtsfængsling. Der skal således foreligge en begrundet mistanke om, at en person har begået en lovovertrædelse, som efter loven kan medføre fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover, og som er undergivet offentlig påtale. Det er endvidere et krav, at den konkrete lovovertrædelse kan forventes at ville medføre en straf af fængsel i 30 dage eller derover. Endelig er det et krav, at der allerede foreligger en varetægtsfængslingskendelse, eller at politiet eftersøger personen med henblik på varetægtsfængsling.

Omfattet af bestemmelsen er således de situationer, hvor en person, der er varetægtsfængslet, flygter fra arresten eller fængslet, hvor en person er eftersøgt af politiet – enten via national eller international eftersøgningsprocedurer – med henblik på varetægtsfængsling, eller hvor retten har afsagt en varetægtskendelse in absentia.

For det andet omfatter forslaget personer, som bevidst unddrager sig straffuldbyrdelse, hvis den pågældende er idømt en ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse.

Unddragelse af strafforfølgning

I begrebet ”bevidst unddrager sig strafforfølgning” ligger, at den pågældende er bekendt med, at politiet eftersøger den pågældende. Dette vil for eksempel være opfyldt, hvor den pågældende flygter til udlandet eller går under jorden. Derudover vil kravet være opfyldt i de situationer, hvor den pågældende efter at være blevet bekendt med, at politiet eftersøger vedkommende, undlader at rette henvendelse til politiet. Det kan være i situationer, hvor personen - efter at være gået under jorden eller rejst ud af Danmark - bliver underrettet om, at den pågældende er eftersøgt af politiet.

Ad 1) den pågældende er varetægtsfængslet Forslaget medfører, at udbetalingen af ydelser, der er omfattet af forslaget, ophører for en person, som bevidst unddrager sig strafforfølgning i tilfælde, hvor den pågældende er varetægtsfængslet, dvs. hvor den pågældende flygter fra fængslet eller arresthuset.

Ad 2) politiet eftersøger den pågældende med henblik på varetægtsfængsling Forslaget medfører endvidere at udbetalingen af ydelser omfattet af forslaget ophører for en person, som bevidst unddrager sig strafforfølgning i tilfælde, hvor den pågældende er eftersøgt af politiet med henblik på varetægtsfængsling.

Efter bestemmelsen er det en betingelse, at der er tale om en lovovertrædelse, der efter retsplejelovens § 762 kan medføre varetægtsfængsling, jf. ovenfor om betydningen heraf.

De situationer, hvor politiet eftersøger en person for en overtrædelse, der efter retsplejelovens § 762 kan medføre varetægtsfængsling, og hvor politiet finder, at overtrædelsen er af en sådan karakter, at den pågældende bør fremstilles for retten med henblik på varetægtsfængsling, men den pågældende er gået under jorden eller udrejst af Danmark, er omfattet af forslaget..

I praksis vil politiet eftersøge den mistænkte ved at lade den pågældende registrere i det centrale kriminalregister som eftersøgt. Er politiet bekendt med, at den mistænkte har forladt landet, eller er der mistanke herom, benyttes endvidere internationale eftersøgningsprocedurer, som for eksempel Interpol.

Ad 3) der foreligger allerede en varetægtskendelse (in absentia). Efter forslaget vil udbetalingen af ydelser, der er omfattet af forslaget ophøre for en person, som bevidst unddrager sig strafforfølgning i tilfælde, hvor der foreligger en varetægtsfængslingskendelse.

Efter retsplejelovens § 764, stk. 1, afgør retten på begæring af politiet, om den sigtede skal varetægtsfængsles. En sigtet, der er til stede her i landet, afhøres i retten om sigtelsen og skal have lejlighed til at udtale sig inden afgørelsen træffes, jf. retsplejelovens § 764, stk. 2, 1. pkt. Er kendelse om varetægtsfængsling afsagt, uden at den sigtede har haft lejlighed til at udtale sig i retten (varetægtsfængsling in absentia), skal han fremstilles i retten inden 24 timer efter, at han er indbragt her i landet, eller hindringen for hans fremstilling er ophørt, jf. retsplejelovens § 764, stk. 2, 2. pkt.

Personer, hvor retten har afsagt en varetægtskendelse in absentia, er således omfattet af forslaget.

Unddragelse af straffuldbyrdelse (afsoning mv.)

Efter forslaget ophører udbetalingen af en ydelse omfattet af forslaget for en person, som bevidst unddrager sig straffuldbyrdelse, hvis den pågældende er idømt en ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse (fx anbringelse eller forvaring).

Omfattet af forslaget er en person, som er idømt en ubetinget fængselsstraf, og som efter dommen unddrager sig straffuldbyrdelse ved ikke at møde op til afsoning efter indkaldelse fra Direktoratet for Kriminalfor-

sorgen. Endvidere vil en person, som undviger fra fængslet eller arresthuset, enten ved at flygte eller ved at udeblive fra endt udgang, være omfattet.

I den situation, hvor en person ikke møder op til afsoning, underretter Direktoratet for Kriminalforsorgen politiet om udeblivelsen. Politiet foretager herefter en eftersøgning af den pågældende. Strafafsonere, der udebliver efter orlov (udgang) eller undviger strafafsoning, efterlyses af fængslet eller arresthuset til den politikreds, hvor institutionen er beliggende. Politiet registrerer herefter den pågældende i det centrale kriminalregister som eftersøgt.

Derudover vil en person, som har modtaget en anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, og som unddrager sig straffuldbyrdelse, være omfattet af bestemmelsen. Her er bl.a. tale om personer, som er idømt foranstaltninger efter straffelovens §§ 68-70 (fx anbringelse eller forvaring).

Bestemmelsen omfatter således ikke de situationer, hvor en person er idømt en betinget straf, eller hvor en person skal afsone en bødestraf.

2.2. Ydelser

De ydelser, som foreslås omfattet af forslaget er fortrinsvis forsørgelsesydelser. Ydelser, som kan stoppes ved unddragelse efter allerede gældende regler på området eller på et andet grundlag, fx fordi den pågældende ikke længere kan opfylde de almindelige betingelser for at modtage ydelsen, er ikke medtaget i forslaget. Det gælder fx arbejdsløshedsdagpenge og kontanthjælp. Hvis den pågældende fx modtager arbejdsløshedsdagpenge sikres det dog med forslaget, at politiet eller Direktoratet for Kriminalforsorgen underretter de relevante myndigheder om unddragelsen. Hvis den pågældende modtager kontanthjælp sikres det ligeledes med forslaget, at der sker underretning fra politiet eller Direktoratet for Kriminalforsorgen til kommunen, med henblik på, at kommunen kan undersøge om den pågældende fortsat opfylder betingelserne for at modtage ydelsen.

Ydelser, der hovedsagelig har som formål at bidrage til børns forsørgelse medtages ikke.

De konkrete ydelser, hvor der i lovforslaget indsættes hjemmel til at ophøre med udbetalingen af ydelsen ved unddragelse er:

Lov om social pension	Folke- og førtidspension
Lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.	Førtidspension efter de indtil 1. januar 2003 gældende regler
Lov om social service	Tilskud til pasning af egne børn Hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste til personer, der i hjemmet forsørger et barn med betydelig varigt nedsat funktionsevne m.v. Kontant tilskud til personlig hjælp og pleje i hjemmet for personer med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne Tilskud til dækning af udgifter ved ansættelse af hjælpere til pleje mv. til personer med betydelig varigt nedsat funktionsevne m.v. Dækning af nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse til personer med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der er mellem 18 og 65 år eller som har opsat folkepensionen.
Lov om arbejdsløshedsforsikring	Efterløn
Lov om fleksydelse	Fleksydelse

Lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel	Sygedagpenge og barseldagpenge
Lov om statens uddannelsesstøtte	Statens uddannelsesstøtte (SU)
Lov om statens voksenuddannelsesstøtte	Statens voksenuddannelsesstøtte (SVU)
Lov om repatriering	Hjælp til repatriering Reintegrationsbistand

2.3. Ophør af udbetaling og efterbetaling af en ydelse

Det foreslås, at udbetalingen af de forskellige ydelser ophører hurtigst muligt efter unddragelsen, men samtidig også under hensyn til de øvrige regler i de enkelte lovgivninger om, hvordan ydelsen udbetales og hvordan udbetaling af ydelsen sædvanligvis stoppes, når betingelserne for at modtage ydelsen ikke længere er opfyldt. Der er derfor i de enkelte love foreslået forskellige tidspunkter for ydelsens ophør.

Når unddragelsen ophører, finder principperne i de gældende regler i de enkelte lovgivninger om udbetaling af ydelsen anvendelse. På de enkelte lovgivningsområder er der forskellige regler om efterbetaling af en ydelse. Derfor foreslås det, at reglerne om efterbetaling i unddragelsessituationen på de enkelte lovgivningsområder - i videst muligt omfang - svarer til de gældende regler om efterbetaling i tilfælde, hvor en afgørelse om varetægt ikke efterfølges af en domfældelse.

På pensionsområdet vil de foreslåede regler om efterbetaling af pensionen, der ikke har været udbetalt under unddragelsen for eksempel svare til de gældende regler om efterbetaling af pension i situationer, hvor en afgørelse om varetægt ikke efterfølges af en domfældelse.

Det foreslås dog, at der ikke i unddragelsessituationen, skal ske efterbetaling af ydelsen til afdødes bo, hvis den sigtede dør før domfældelse. Hermed undgås det, at en person ved fortsat unddragelse af strafforfølgning indtil sin død, kan foretage "en opsparing" til boet af en ydelse, der ikke har været udbetalt på grund af unddragelsen.

2.4. Omregning af ydelser til ægtefælle/samlever

I beretning af 27. maj 2004 til lovforslag L 178, gav socialudvalget udtryk for, at det ønsker, at der tages hensyn til ægtefæller og samlevende til disse efterlyste personer.

Der er ikke medtaget forslag om særlige regler om ægtefællens/samleverens status som enlig i forhold til beregningen af de enkelte ydelser, hvor ydelsernes størrelse er afhængig af ægteskab/samliv. Specielt på pensionsområdet og med den afgrænsede målgruppe som lovforslaget omfatter, vil ægtefællen eller samleveren efter de gældende regler på baggrund af en konkret vurdering ofte blive betragtet som enlig i forhold til beregning af ydelsen under ægtefællen eller samleverens unddragelse af strafforfølgning eller straffuldbyrdelse. Efter pensionsloven skal gifte og samlevende for eksempel anses som enlige ved fastsættelsen af pensionen, hvis samlivet mellem parterne er ophævet.

2.5. Videregivelse af oplysninger

En håndhævelse af de foreslåede regler om ophør af visse offentlige ydelser, forudsætter, at de udbetalende myndigheder får oplysning om, at den pågældende har unddraget sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse.

Den ordning for ophør af visse offentlige ydelser, der foreslås etableret med lovforslaget, forudsætter, at politiet eller Direktoratet for Kriminalforsorgen videregiver oplysninger om personer, der undtager sig varetægtsfængsling eller straffuldbyrdelse og samtidig formodes at modtage offentlige ydelser, til de myndigheder mv., som forestår udbetaling af de af lovforslaget omfattede ydelser.

En sådan videregivelse af oplysninger vil efter omstændighederne efter gældende ret skulle bedømmes efter forvaltningsloven eller persondataloven.

Om forholdet til forvaltningsloven bemærkes følgende:

Det fremgår af forvaltningslovens § 28, stk. 1, at oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, herunder om race, religion og hudfarve, om politiske, foreningsmæssige, seksuelle og strafbare forhold samt oplysninger om helbredsforhold, væsentlige sociale problemer og misbrug af nydelsesmidler og lignende ikke må videregives til en anden forvaltningsmyndighed. Videregivelse af sådanne oplysninger kan derfor som udgangspunkt ikke ske, uden at der foreligger samtykke fra den, oplysningen angår, jf. forvaltningslovens § 28, stk. 2, nr. 1.

Det bemærkes, at de oplysninger, som med lovforslaget forudsættes videregivet fra politiet eller Direktoratet for Kriminalforsorgen til de myndigheder mv., som forestår udbetaling af de af lovforslaget omfattede ydelser, må antages være oplysninger om strafbare forhold og dermed oplysninger om vedkommende persons rent private forhold.

Det nævnte udgangspunkt, hvorefter oplysninger om en persons rent private forhold ikke kan videregives uden vedkommende persons samtykke, er blandt andet fraveget ved forvaltningslovens § 28, stk. 2, nr. 3. Efter bestemmelsen i forvaltningslovens § 28, stk. 2, nr. 3, kan oplysninger omfattet af stk. 1 således videregives til en anden forvaltningsmyndighed, hvis videregivelsen sker til varetagelse af offentlige interesser, som klart overstiger hensynet til de interesser, der begrunder hemmeligholdelse, herunder hensynet til den, som oplysningen angår.

Der skal efter bestemmelsen i § 28, stk. 2, nr. 3, foretages en afvejning af på den ene side hensynet til den person, som oplysningen vedrører, og på den anden side hensynet til den offentlige interesse i, at oplysningerne videregives. Anvendelse af bestemmelsen forudsætter, at hensynet til den offentlige interesse, der varetages ved at videregive oplysningen, klart overstiger hensynet til den enkeltes interesse i at hemmeligholde oplysningen. Den endelige afgørelse af, hvorvidt det offentlige interesse i videregivelse klart overstiger den enkeltes interesse i hemmeligholdelse vil bero på en konkret afvejning af de pågældende hensyn i hver enkelt sag.

Det må antages, at den videregivelse af oplysninger fra politiet eller Kriminalforsorgen, som forudsættes med lovforslaget, ikke i alle tilfælde vil kunne ske efter forvaltningslovens regler, herunder bestemmelsen i forvaltningslovens § 28, stk. 2, nr. 3. På den baggrund og med henblik på at kunne opfylde lovforslagets formål om at hindre udbetaling af de omhandlede offentlige ydelser til personer, der unddrager sig frihedsberøvelse, må det anses for nødvendigt i lovforslaget at tilvejebringe et særligt hjemmelsgrundlag for videregivelsen af oplysninger.

Der er ikke med lovforslagets regulering af videregivelsesadgangen tilsigtet en fravigelse af de øvrige bestemmelser om videregivelse i forvaltningslovens kapitel 8.

I forhold til videregivelse af de oplysninger, der er omfattet af lovforslag skal det bemærkes i forhold til persondataloven, at det fremgår af persondatalovens § 8, stk. 2, at der ikke må ske videregivelse af oplysninger om blandt andet strafbare forhold.

Det følger dog af persondatalovens § 8, stk. 2, nr. 3, at blandt andet oplysninger om strafbare forhold kan videregives, hvis videregivelsen er nødvendig for udførelsen af en myndigheds virksomhed eller påkrævet for en afgørelse, som myndigheden skal træffe.

Da politiet henholdsvis Kriminalforsorgen med den foreslåede bestemmelse efter omstændighederne vil have pligt til at videregive de omhandlede oplysninger, hvis de får formodning om, at en person, der bevidst unddrager sig varetægtsfængsling eller straffuldbyrdelse, samtidig modtager ydelser omfattet af lovforslaget, må videregivelsen anses for nødvendig for politiets eller Kriminalforsorgens virksomhed. Hertil kommer, at videregivelsen kan være nødvendig for en afgørelse, som en offentlig myndighed, der modtager oplysningerne, skal træffe.

Det vil også for en række andre ydelser være væsentligt for en udbetalende myndighed, at få kendskab til unddragelsen i tilfælde, hvor lovens øvrige betingelser for at få udbetalt en ydelse ikke kan være opfyldt under unddragelsen. Ved at få denne oplysning, får myndigheden øget mulighed for at kontrollere, om den pågældende fortsat er berettiget til at få ydelsen udbetalt under unddragelsen af frihedsberøvelsen. Der er derfor foreslået indsat en bestemmelse i aktivloven og i integrationsloven om underretningspligt ved undtagelse.

Det vil endvidere være væsentligt, at en udbetalende myndighed bliver underrettet i tilfælde, hvor en person efter de gældende regler ikke kan få udbetalt en ydelse, når den pågældende ved domstols- eller administrativ afgørelse er berøvet sin frihed, eller som unddrager sig frihedsberøvelse. Der er derfor foreslået indsat en bestemmelse om underretningspligt for Direktoratet for Kriminalforsorgen til at underrette kommunen, Arbejdsdirektoratet eller arbejdsformidlingen, i tilfælde, hvor der efter det gældende regelsæt for den enkelte ydelse ikke er fastsat en direkte hjemmel hertil.

2.6. Andre ændringer i de sociale pensionslove

Pensionister, der får pensionen udbetalt bagud, får ved indsættelse til strafafsoning i fængsel eller arresthus udbetalt pensionen ved udgangen af den måned, de blev indsat og igen ved udgangen af den følgende måned. Derimod får de først udbetalt pension i slutningen af den måned, de er løsladt.

Det vil være hensigtsmæssigt, at pensionen udbetales i de perioder, hvor pensionisten har de største behov for forsørgelse. For at få en god start efter endt afsoning, er det vigtigt, at forsørgelsen er på plads, så det er muligt at kunne betale husleje mv. Derfor foreslås det, at der sker en forskydning af en måneds pensionsudbetaling fra opholdets begyndelse til opholdets ophør. Herved sikres det, at pensionisten har et forsørgelsesgrundlag ved løsladelsen. Pensionister, der får udbetalt pensionen forud, har efter de gældende regler et forsørgelsesgrundlag ved opholdets ophør, hvorfor forskydningen af pensionsudbetalingen ikke foreslås at gælde for disse pensionister.

Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner

Det skønnes at være et meget lille antal personer, der berøres af lovforslaget. Forslaget skønnes derfor ikke at have nævneværdige økonomiske konsekvenser.

Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget skønnes ikke at medføre økonomiske eller nævneværdige administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Miljømæssige konsekvenser

Forslaget skønnes ikke at medføre miljømæssige konsekvenser.

Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget skønnes ikke at medføre administrative konsekvenser for borgerne.

Forholdet til EU-retten

Forslaget omfatter også personer, som har ret til ydelserne i medfør af Rådets forordning 1408/71 om anvendelsen af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet. Forslaget har ikke konsekvenser for Fællesskabsretten.

Hørte myndigheder og organisationer

Lovforslaget har været sendt til høring hos:

Finansministeriet, Justitsministeriet, Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender, Beskæftigelsesministeriet, Undervisningsministeriet, Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration, Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling, Kulturministeriet.

Den Sociale Ankestyrelse, Den Sociale Sikringsstyrelse, Børnerådet, Beskæftigelsesrådets Ydelsesudvalg, Datatilsynet, SU-rådet, Nævnet om Støtteberettigede Uddannelser i Udlandet, Præsidenten for Østre landsret, Præsidenten for Vestre Landsret, Præsidenterne for Københavns Byret, retten i Århus, retten Odense, retten Ålborg, retten Roskilde, Den danske dommerforening, Domstolsstyrelsen, Dommerfuldmægtigforeningen, Rigsadvokaten, Rigspolitichefen, Politidirektøren i København, Foreningen af politimestre i Danmark, Poli-

tifuldmægtigforeningen, Politiforbundet i Danmark, Advokatrådet, Institut for Menneskerettigheder, KL, Københavns Kommune, Frederiksberg Kommune og Amdsrådsforeningen i Danmark.

Ældre Sagen, Ældremobiliseringen, De samvirkende invalideorganisationer, Det centrale Handicapråd, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Advokat-samfundet, Arbejdsløsheds-kassen for Selvstændige, Arbejdsløsheds-kassernes Samvirke, Danmarks Evalueringsinstitut, Dansk Arbejdsgiverforening og Dansk Socialrådgiverforening.

Dansk Industri, De Danske Landboforeninger, Forstanderforeningen for VUC, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd, Handelsskolernes Forstander- og Inspektørforening, Håndværksrådet, Landsforbundet af Voksen- og Ungdomsundervisere, Landsorganisationen i Danmark, Landssammenslutningen af kursusstuderende, Ledernes Hovedorganisation, Rektorforeningen, gymnasieskoler, Rektorforeningen, studenterkurser, Rektorforsamlingen, ingeniørhøjskoler m.m., Rektorforsamlingen, lærerseminarier, Rektorforsamlingen, pædagogseminarier, Rektorforsamlingen, sociale højskoler, Rektorforsamlingen, sygeplejersker, Rektorkollegiet, CVU, Rektorkollegiet, universiteter, Rigsrevisionen, Rådet for de gymnasiale uddannelser, Rådet om Kortuddannedes Fortsatte Uddannelse, Rådet for Erhvervsrettet Voksen- og Efteruddannelse, Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgivere, Rektorforsamlingen for Teknika, Foreningen af frie Samarbejdende MVU-institutioner (FSI), Foreningen af Skoleledere ved de tekniske skoler, HFI-Interesseorganisationen for handelsskolernes ledelse, Gymnasieskolernes Rektorforsamling, Foreningen af Universitets- og handelshøjskolestuderende, Danske Studerendes Fællesråd, Lærerstuderendes Landskreds, pædagogstuderendes landssammenslutning, Landssammenslutningen af kursusstuderende, Gymnasieskolernes Landssammenslutning (GLO), Landssammenslutningen af Handelsskoleelever, Erhvervsskolernes Elevsammenslutning og Danske gymnasieelevers Sammenslutning.

Amnesty International, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Røde Kors, Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination, Flygtningenævnet, Foreningen af Statsamtmand, Foreningen af Statsamtsjurister, Mellempfolkeligt Samvirke samt Rådet for Etniske Minoriteter.

Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/ Merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget omfatter også personer, som har ret til ydelserne i medfør af Rådets forordning 1408/71 om anvendelsen af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet. Forslaget har ikke konsekvenser for Fællesskabsretten.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 og 2

Efter § 46 i den gældende pensionslov får pensionister, der får udbetalt pensionen månedsvis bagud, udbetalt en måneds pension ved udgangen af den måned, hvor pensionisten bliver indsat til strafafsoning i fængsel eller arresthus og yderligere en måneds pension udbetalt ved udgangen af den følgende måned. Ved opholdets ophør bliver pensionen for tidspunktet fra opholdets ophør til udgangen af måneden bagudbetalt ved månedens udgang. Pensionisten får således udbetalt en hel måneds pension efter at have været indsat i mindst en måned, mens der ikke er noget forsørgelsesgrundlag ved løsladelsen.

Forslaget medfører en forskydning af en måneds pensionsudbetaling fra indsættelsestidspunktet til tidspunktet for opholdets ophør. Det betyder, at der ved opholdets ophør udbetales en måneds pension og at der ved udgangen af måneden udbetales pension fra opholdets ophør til månedens udgang. Hvis pensionen er tilkendt under indsættelsen udbetales ligeledes en måneds pension ved opholdets ophør. Herved undgås at pensionisten får et likviditetsproblem.

For pensionister, der får pensionen udbetalt forud, foreslås de gældende regler opretholdt. Disse pensionister får ved opholdets ophør udbetalt pensionen forud for resten af måneden. Endvidere har disse pensionister mulighed for at ansøge om personligt tillæg, da de enten er folkepensionister eller modtager pension efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.

Det er endvidere foreslået, at hvis pensionen ikke har været udbetalt under unddragelse af frihedsberøvelse, jf. § 46 a, genoptages pensionsudbetalingen ved unddragelsens ophør. Hvis pensionisten i umiddelbar forlængelse af unddragelsens ophør indsættes til strafafsoning i fængsel eller arresthus, genoptages udbetalingen dog ikke. Herved sikres, at der ikke udbetales pension i en meget kort periode fra unddragelsens ophør til ophøret af pensionsudbetalingen som følge af indsættelsen.

De foreslåede regler om genoptagelse af udbetaling efter ophør af indsættelse til strafafsoning i fængsel eller arresthus og efter ophør af unddragelse af strafforfølgelse eller strafafsoning, foreslås at finde tilsvarende anvendelse i forbindelse med varetægtsfængsling.

Til nr. 3

Der er tale om en teknisk ændring. § 46, stk. 1, 3. – 5. punktum er ændret til to nye stykker.

Til nr. 4

Efter de gældende regler i lov om social pension, kan der udbetales social pension til en pensionist, selv om pensionisten unddrager sig strafforfølgning eller strafafsoning.

Med forslaget indføres en hjemmel i § 46 a, stk. 1 og 2, til at ophøre udbetalingen af social pension, når pensionisten bevidst unddrager sig strafforfølgning eller strafafsoning her i landet. Om en nærmere præcisering af målgruppen henvises til de almindelige bemærkninger.

Efter de gældende regler ophører udbetalingen af pensionen ved indsættelse i fængsel eller arresthus og udbetalingen genoptages først ved opholdets ophør. Pensionisten har dog under indsættelsen mulighed for at få udbetalt et beløb af pensionen til dækning af husleje mv. Det samme gælder, hvis pensionisten er indsat i varetægtsfængsel.

Hvis udbetalingen af pensionen ophører ved unddragelse af strafforfølgning eller strafafsoning, jf. § 46 a, vil der derimod ikke være mulighed for at få udbetalt et beløb af pensionen til dækning af husleje mv.

Det foreslås i § 46 a, stk. 3, at pensionsudbetalingen ophører så hurtigt som muligt efter unddragelsen. Efter bestemmelsen ophører udbetalingen med virkning fra det tidspunkt, hvor pågældende undtager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse. Er pensionen forudbetalt, foreslås udbetalingen først at ophøre ved udgangen af den måned, hvor pågældende har unddraget sig.

For de pensionister, der undtager sig strafforfølgning eller strafafsoning under indsættelse i varetægtsfængsel eller indsættelse til afsoning i fængsel eller arresthus, vil reglerne i § 46 a, det vil sige så længe unddragelsen varer, gå forud for reglerne i § 46. Det betyder, at under unddragelsen, er det reglerne om ophørstidspunkt i § 46 a, der finder anvendelse ligesom det ikke vil være muligt at udbetale et beløb af pensionen til betaling af husleje mv.

Det foreslås i § 46 a, stk. 4, at den pension, der ikke er udbetalt under ophøret, efterbetales, hvis en afgørelse om varetægt ikke efterfølges af en domfældelse. Det vil svare til de gældende regler om efterbetaling af pensionen, hvis en indsættelse i varetægtsfængsel ikke efterfølges af en domfældelse. Det betyder, at pensionen ikke efterbetales, hvis den pågældende dømmes, men at pensionen efterbetales hvis den pågældende frikendes eller hvis sagen bortfalder af andre grunde. Hvis den sigtede, som undtager sig strafforfølgning, dør, inden der er sket domfældelse, foreslås det dog, at der ikke sker efterbetaling til afdødes bo. De almindelige regler for pensionsydelse om forældelse af ydelsen samt udbetaling af renter mv., foreslås at finde anvendelse.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede § 46 b medfører en pligt for politiet eller Direktoratet for Kriminalforsorgen til at underrette kommunen om unddragelsen, når den får formodning om, at en person, der er omfattet af § 46 a, stk. 1 eller stk. 2, samtidig modtager social pension. Hvis pensionisten bor i udlandet og derfor får udbetalt pension fra Den Sociale Sikringsstyrelse, er det dog denne myndighed, der skal underrettes.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Til § 2

Der henvises i det hele til bemærkningerne til § 1. Hvor der i bemærkningerne til § 1 er henvist til lovens §§ 46, 46 a og 46 b, skal der dog i bemærkningerne til § 2 i stedet for henvises til §§ 45, 45 a og 45 b.

Til § 3

Til nr. 1

Med forslaget indføres en hjemmel til at ophøre udbetalingen af en række økonomiske tilskud efter serviceloven, hvis en person bevidst undtager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse her i landet. Om en nærmere præcisering af målgruppen, henvises til de almindelige bemærkninger.

Efter de gældende regler kan der til denne persongruppe fortsat udbetales en række økonomiske tilskud efter serviceloven ved undtagelse, hvis de øvrige betingelser herfor er opfyldt.

Det foreslås derfor, at der indsættes en hjemmel i § 120 a, stk. 1 og 2, i serviceloven, der hindrer udbetaling af følgende ydelser til personer, der undtager sig den form for frihedsberøvelse, der er omfattet af lovforslaget:

- 1) Økonomisk tilskud til pasning af egne børn, jf. § 26 a.
- 2) Hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste til personer, der i hjemmet forsørger et barn under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne mv., jf. § 29.
- 3) Kontant tilskud til hjælp, til en person med betydeligt og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der har behov for personlig hjælp og pleje mv., jf. § 76, stk. 2.

4) Tilskud til dækning af udgifter ved ansættelse af hjælpere til pleje, overvågning og ledsagelse til personer med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne mv., jf. § 77.

5) Dækning af nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse til personer mellem 18 og 65 år med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne og til personer med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der efter § 15 a i lov om social pension har opsat udbetalingen af folkepensionen, jf. § 84.

Der er ikke fastsat regler for hvordan udbetalingen af ydelser efter §§ 26 a, 29, 76, stk. 2, og 77 skal ske. Merudgiftsydelsen efter § 84, udbetales i månedlige rater forud. Det fremgår af bekendtgørelse nr. 869 af 23. oktober 2002, om nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse efter servicelovens § 84.

Det foreslås derfor i § 120 a, stk. 3, at ophøret af udbetalingen af en bagudbetalt ydelse, sker med virkning fra det tidspunkt, hvor personen unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbydelse og ophøret af udbetalingen af en forudbetalt ydelse, sker med virkning for måneden efter unddragelsestidspunktet. Udbetaling af ydelsen kan genoptages, når den pågældende ikke længere unddrager sig frihedsberøvelsen og de øvrige betingelser for udbetaling af ydelsen er opfyldte.

Det foreslås i § 120, stk. 4, at ydelser, der ikke er udbetalt under ophøret, efterbetales, hvis en afgørelse om varetægtsfængling ikke efterfølges af en domfældelse. Det vil fx svare til de gældende regler om efterbetaling af social pension, hvis en indsættelse i varetægtsfængsel ikke efterfølges af en domfældelse. De almindelige regler i den sociale lovgivning for efterbetaling af ydelser, herunder om forældelse af ydelsen samt udbetaling af renter mv., foreslås at finde anvendelse. Hvis den sigtede, der unddrager sig strafforfølgning, dør, inden der er sket domfældelse, foreslås det dog, at der ikke sker efterbetaling til afdødes bo.

Politiet eller Direktoratet for Kriminalforsorgen får med forslagets § 120 b pligt til at underrette kommunen om unddragelsen, når de får formodning om at den person, der bevidst unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbydelse, samtidig modtager de ydelser, som er nævnt i § 120 a, stk. 1 og 2.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Til § 4

Til nr. 1

Ifølge § 62, stk. 2, nr. 3, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., må arbejdsløshedsdagpenge ikke udbetales til et medlem, som ved domstols- eller administrativ afgørelse er berøvet sin frihed, eller som unddrager sig frihedsberøvelse.

Bestemmelsen indebærer bl.a., at udbetaling af dagpenge ophører med virkning fra den dag, hvor medlemmet varetægtsfængsles eller påbegynder afsoning af fængselsstraf mv. Bestemmelsen indebærer endvidere, at der ikke må udbetales dagpenge til et medlem, som flygter fra varetægtsfængsling eller afsoning, eller som undlader at give møde til afsoning af en idømt frihedsstraf efter administrativ afgørelse om tidspunktet for afsoningens begyndelse.

Der kan i øvrigt efter lovens § 62, stk. 1, og stk. 2, nr. 1-2 og 4-5, ikke udbetales arbejdsløshedsdagpenge til et medlem, som af andre grunde ikke står til rådighed for arbejdsmarkedet.

Arbejdsløshedsdagpenge udbetales af de anerkendte arbejdsløsheds-kasser, som er undergivet tilsyn af Arbejdsdirektoratet.

Det foreslås i § 62, stk. 3, at Direktoratet for Kriminalforsorgen skal underrette Arbejdsdirektoratet, hvis en dagpengemodtager frihedsberøves på grund af strafafsoning mv. eller varetægtsfængsling. Det foreslås endvidere i § 62, stk. 4, at politiet eller Direktoratet for Kriminalforsorgen skal underrette Arbejdsdirektoratet, hvis disse myndigheder får formodning om, at en person, der unddrager sig frihedsberøvelse her i landet som følge af strafbart forhold, samtidig modtager arbejdsløshedsdagpenge. Arbejdsdirektoratet skal herefter, jf. §

62, stk. 5, videregive underretningerne fra politiet eller Direktoratet for Kriminalforsorgen til den arbejdsløshedskasse, som den pågældende dagpengemodtager er medlem af.

Til nr. 2 og 3

Efter de gældende bestemmelser i § 74 l, stk. 4, og § 75 f, stk. 4, i lov om arbejdsløshedsforsikring kan der ikke udbetales efterløn til et medlem, som ved domstols- eller administrativ afgørelse er berøvet sin frihed. Det gælder både for fleksibel efterløn (§ 74 l, stk. 4) og efterløn til medlemmer, der er fyldt 60 år før den 1. juli 1999 ("gammel" efterløn, § 75 f, stk. 4).

Bestemmelserne omfatter bl.a. afsoning af straf og varetægtsfængsling. Udbetalingen standses med virkning fra frihedsberøvelsens første dag.

Med forslagene indføres hjemmel i § 74 l, stk. 5 og 6, og § 75 f, stk. 5 og 6, til også at standse udbetalingen af henholdsvis fleksibel og "gammel" efterløn til et medlem, der bevidst unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse her i landet.

Det foreslås, at udbetalingen af efterløn ophører fra den dag, hvor medlemmet unddrager sig frihedsberøvelse ved strafforfølgning eller straffuldbyrdelse, svarende til reglerne for medlemmer, som er frihedsberøvede, jf. ovenfor.

Når unddragelsen ophører, finder de almindelige regler om genoptagelse af udbetaling anvendelse. Er sigtelsen for et strafbart forhold bortfaldet, kan efterlønnen udbetales på ny, hvis de øvrige betingelser herfor er opfyldt. Indsættes den pågældende i varetægtsfængsel eller til afsoning m.v., kan der fortsat ikke udbetales ydelser, jf. de ovennævnte bestemmelser.

Det foreslås i § 74 l, stk. 7, og § 75 f, stk. 7, at de ydelser, der ikke er udbetalt, mens medlemmet har været frihedsberøvet eller har unddraget sig frihedsberøvelse, efterbetales, hvis en afgørelse om varetægt ikke efterfølges af en domfældelse. Det betyder, at efterlønnen ikke efterbetales, hvis efterlønsmodtageren dømmes, men at efterlønnen efterbetales, hvis den pågældende frifindes, eller hvis sagen bortfalder af andre grunde. Hvis den pågældende dør, inden der er afsagt dom i straffesagen, foreslås det dog, at der ikke sker efterbetaling til afdødes bo.

De almindelige regler om forældelse af ydelser samt om udbetaling af renter finder anvendelse. For så vidt angår renter, fremgår det af arbejdsløshedsforsikringslovens § 46, stk. 2, jf. stk. 4, at bl.a. efterlønsbeløb, der ikke udbetales rettidigt, forrentes med den aktuelt gældende morarente efter rentelovens § 5 fra forfaldsdagen, medmindre den forsinkede udbetaling skyldes medlemmets forhold.

Efterløn udbetales af de anerkendte arbejdsløshedskasser, som er undergivet tilsyn af Arbejdsdirektoratet.

Det foreslås i § 74 l, stk. 8, og § 75 f, stk. 8, at Direktoratet for Kriminalforsorgen skal underrette Arbejdsdirektoratet, hvis en efterlønsmodtager frihedsberøves ved strafafsoning mv. eller indsættes i varetægtsfængsel. Endvidere foreslås i § 74 l, stk. 9 og § 75 f, stk. 9, at politiet eller Direktoratet for Kriminalforsorgen skal underrette Arbejdsdirektoratet, hvis disse myndigheder får formodning om, at en person, der unddrager sig frihedsberøvelse her i landet som følge af strafbart forhold, samtidig modtager efterløn.

Arbejdsdirektoratet videregiver herefter, jf. forslaget § 74 l, stk. 10, og § 75, stk. 10, underretningerne fra politiet eller Direktoratet for Kriminalforsorgen til den arbejdsløshedskasse, som den pågældende efterlønsmodtager er medlem af.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Til § 5

Til nr. 1

Efter den gældende bestemmelse i § 22, stk. 3, i lov om fleksydelse kan der ikke udbetales fleksydelse til en person, som ved en domstols- eller administrativ afgørelse er berøvet sin frihed.

Med forslaget skabes i § 22, stk. 4 og 5, hjemmel til også at standse udbetalingen af fleksydelse til en person, der bevidst unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse her i landet. Forslaget indebærer, at udbetalingen af fleksydelsen ophører den dag, hvor personen har unddraget sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse.

Udbetalingen af fleksydelse vil blive genoptaget fra det tidspunkt, hvor unddragelsen er ophørt, og betingelserne for at modtage fleksydelse i øvrigt er opfyldt. Det betyder, at fleksydelsen udbetales på ny, hvis sigtelsen for det strafbare forhold er bortfaldet. Indsættes den pågældende derimod i varetægtsfængsel eller til afsoning m.v., kan der først igen udbetales fleksydelse, når frihedsberøvelsen er ophørt.

Det foreslås i § 22, stk. 6, at fleksydelse, der ikke er udbetalt som følge af, at fleksydelsesmodtageren har været frihedsberøvet eller har unddraget sig frihedsberøvelse, efterbetales, hvis en afgørelse om varetægt ikke efterfølges af en domfældelse. Flexydelsen bliver således kun efterbetalt, hvis den pågældende frifindes, eller hvis straffesagen bortfalder af andre grunde. Dør personen, inden der er afsagt dom i straffesagen, sker der dog ikke efterbetaling til boet efter afdøde.

Efter § 22, stk. 7, skal Direktoratet for Kriminalforsorgen underrette Arbejdsdirektoratet, der har ansvaret for udbetaling af fleksydelse, hvis en fleksydelsesmodtager frihedsberøves ved strafsoning mv. eller indsættes i varetægtsfængsel. Endelig foreslås i § 22, stk. 8, at politiet eller Direktoratet for Kriminalforsorgen skal underrette Arbejdsdirektoratet, når disse myndigheder får formodning om, at en person, der unddrager sig frihedsberøvelse her i landet som følge af et strafbart forhold, samtidig modtager fleksydelse.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Til § 6

Til nr. 1

Efter gældende ret kan der ikke ydes dagpenge til personer, som på grund af frihedsberøvelse, varetægtsfængsling, fængsel eller anden foranstaltning, der træder i stedet for straf, ikke har arbejde på det almindelige arbejdsmarked. Dette fremgår ikke direkte af lovens ordlyd, men er en fortolkning af uarbejdsdygtighedsbegrebet, jf. § 5 i lov om dagpenge ved sygdom og fødsel. Dog kan en lønmodtager eller en selvstændig erhvervsdrivende, der udfører arbejde på det almindelige arbejdsmarked med tilladelse fra Direktoratet for Kriminalforsorgen, opnå ret til dagpenge, forudsat at de almindelige betingelser for retten til dagpenge er opfyldt.

Personer, der er omfattet af Direktoratet for Kriminalforsorgens arbejdstilbud, er ikke omfattet af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel.

Den foreslåede bestemmelse i § 36, stk. 1, præciserer, at dagpengemodtagere, der efter en domstols- eller administrativ afgørelse er frihedsberøvet som følge af et strafbart forhold, mister retten til dagpenge.

Når frihedsberøvelsen ophører, skal kommunen foretage en ny vurdering af, om betingelserne for udbetaling af dagpenge er opfyldt.

Den foreslåede bestemmelse i § 36, stk. 2, er med en redaktionel ændring en gengivelse af den gældende § 36 om underretning fra Direktoratet for Kriminalforsorgen til kommunen, når en dagpengemodtager undergives strafafsoning eller andre frihedsberøvende foranstaltninger, herunder varetægtsfængsling.

Til nr. 2

En person, der unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse, kan efter gældende ret få udbetalt sygedagpenge eller barseldagpenge.

Den foreslåede bestemmelse i § 36 a, stk. 1 og 2, giver kommunen hjemmel til at standse udbetalingen af dagpenge, såfremt en person unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse her i landet. Der henvises herom til de almindelige bemærkninger. Det er både retten til dagpenge fra arbejdsgiveren og retten til dagpenge fra kommunen, der ophører.

Dagpengeudbetalingen ophører fra unddragelsestidspunktet.

Endvidere foreslås det i § 36 a, stk. 3, at Direktoratet for Kriminalforsorgen skal underrette kommunen, hvis en dagpengemodtager unddrager sig varetægtsfængsling mv. eller straffuldbyrdelse. Der henvises til de almindelige bemærkninger herom.

Endelig foreslås det i § 36 b, at dagpenge, der ikke er udbetalt i en periode, hvor dagpengemodtageren var frihedsberøvet på grund af varetægtsfængsling eller unddrog sig strafforfølgning, kan efterbetales, hvis en kendelse om varetægt ikke efterfølges af domfældelse. Hvis dagpengemodtageren dør, inden der er afsagt dom i straffesagen, kan der ifølge forslaget ikke ske efterbetaling til afdødes bo.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Til § 7

Til nr. 1

Efter § 10 i lov om aktiv socialpolitik skal kommunen løbende følge sager efter loven for at sikre sig, at betingelserne for at give hjælp fortsat er opfyldt.

Det foreslås, at der indsættes generelle bestemmelser direkte i loven om pligt for politiet og Kriminalforsorgen til at underrette kommunen, hvis en person, der modtager ydelser efter lovens kapitler 4, 6 eller 7, er frihedsberøvet eller unddrager sig frihedsberøvelse.

For så vidt angår kontanthjælp, er det i medfør af lovens § 29, nr. 2, allerede administrativt fastsat i bekendtgørelse nr. 559 af 21. juni 2000, at Kriminalforsorgen har pligt til at underrette kommunen, hvis Kriminalforsorgen ved, at en frihedsberøvet person modtager kontanthjælp.

Efter forslaget § 10 a får politiet eller Kriminalforsorgen pligt til at underrette kommunen, når disse myndigheder får formodning om, at en person, som er frihedsberøvet på grund af et strafbart forhold, eller som bevidst unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse her i landet, samtidig modtager ydelser efter kapitel 4, 6 eller 7 i loven.

Pligten til underretning vil give kommunen bedre og hurtigere mulighed for at standse udbetalingen af almindelig hjælp (kontanthjælp, starthjælp, revalideringsydelse og ledighedsydelse) efter loven, når betingelserne for at yde hjælpen, eksempelvis at man udnytter sine arbejdsmuligheder, følger et revalideringsforløb eller står til rådighed for et fleksjob, ikke længere er opfyldt.

Der vil ikke ske ændringer i den hjælp, der i medfør af bekendtgørelse nr. 559 af 21. juni 2000 kan ydes til personer, der er frihedsberøvet.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Til § 8

Til nr. 1

Efter § 16, stk. 6, i lov om børnepasningsorlov kan der ikke udbetales orlovsydelse til en person, der er berøvet sin frihed, eller som undtager sig frihedsberøvelse.

Det foreslås, at der i lighed med andre love, hvori frihedsberøvelse og unddragelse af frihedsberøvelse medfører bortfald af ydelser, indsættes en underretningsbestemmelse i § 18 a, stk. 1 og 2, i lov om børnepasningsorlov.

Det foreslås, at underretningen skal gives til arbejdsformidlingen, der efter § 18, stk. 1, i lov om børnepasningsorlov administrerer ordningen og har pligt til at underrette arbejdsløshedskasserne og kommunerne om forhold af betydning for udbetaling af orlovsydelsen.

Til § 9

Til nr. 1

Efter de gældende regler i § 2, stk. 1, nr. 5, lov om statens uddannelsesstøtte (SU) kan der ikke udbetales SU, hvis den uddannelsessøgende er varetægtsfængslet eller afsoner en dom. Med forslaget indføres der i lovens § 2, stk. 4-5, hjemmel til at standse udbetalingen af SU til uddannelsessøgende, der bevidst undtager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse her i landet.

Ifølge den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 6, ophører udbetaling af SU fra den måned, der følger efter den måned, hvor den uddannelsessøgende undtager sig frihedsberøvelse eller straffuldbyrdelse.

SU, der er modtaget med urette, som følge af de foreslåede bestemmelser i § 2, stk. 4-5, kan kræves tilbage med hjemmel i lovens § 29, stk. 3.

Det foreslås endvidere, at der i lovens § 2, stk. 7, indføres hjemmel til at efterbetale uddannelsesstøtte, hvis en afgørelse om varetægtsfængsling ikke efterfølges af en domfældelse. Det er en forudsætning, at den uddannelsessøgende i den periode, hvor SU har været standset, har opfyldt de almindelige støttebetingelser.

Til nr. 2

Ændringen er en konsekvensrettelse, som følge af ændringerne i nr. 1.

Til nr. 3

Det foreslås, at uddannelsessøgende, der får standset udbetalingen af uddannelsesstøtte efter bestemmelsen i nr. 1 får det højeste fribeløb i de pågældende måneder. Dette svarer til fribeløbet, når en uddannelsessøgende er under afsoning i en af kriminalforsorgens anstalter.

Til nr. 4

Det foreslås, at politiet eller Direktoratet for Kriminalforsorgen i medfør af § 39, stk. 5, skal underrette SUstyrelsen om undtagelsen for strafforfølgning eller straffuldbyrdelse.

Til nr. 5

Ændringen er en konsekvensrettelse som følge af nr. 4.

Til § 10

Til nr. 1

Efter de gældende regler i § 2, stk. 1, nr. 6, i lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU) kan der ikke udbetales SVU, hvis den uddannelsessøgende er varetægtsfængslet eller afsøner en dom.

Med forslaget indføres der i § 14 a, stk. 1 og 2, hjemmel til at standse udbetalingen af SVU til uddannelsessøgende, der bevidst unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse her i landet. Ifølge forslagets § 14 a, stk. 3, ophører udbetaling af SVU med udgangen af den kalenderuge, hvor den uddannelsessøgende unddrager sig frihedsberøvelse eller straffuldbyrdelse.

Når unddragelsen ophører, finder de almindelige regler om ansøgning af SVU anvendelse. Er sigtelsen bortfaldet, kan ansøgeren søge om at få ansøgningen behandlet på grundlag af forholdene på tidspunktet for bortfald af SVU. Dog er det en forudsætning for, at der kan tildeles SVU med tilbagevirkende kraft, at ansøgeren fortsat opfylder betingelserne for tildeling af SVU.

Hvis den sigtede, der unddrager sig strafforfølgning, dør, inden der er sket domfældelse, foreslås det dog i § 14 a, stk. 4, at der ikke sker genoptagelse af sagen med henblik på udbetaling af SVU til afdødes bo.

Med hjemmel i den foreslåede bemyndigelse i § 14 a, stk. 5, vil der blandt andet kunne fastsættes regler om, at den maksimale periode for uddannelsen kan udvides, hvis der ikke sker domfældelse, og den uddannelsessøgende genoptager uddannelsen

Til nr. 2

Med forslaget indføres der i § 20 a hjemmel til, at politiet eller Direktoratet for Kriminalforsorgen skal underrette SUstyrelsen om unddragelsen for strafforfølgning eller straffuldbyrdelse.

Til § 11

Til nr. 1

Reglerne om hjælp til repatriering har til formål at give udlændinge, der ønsker at vende tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på varigt ophold, mulighed for at modtage økonomisk støtte til tilbagevenden, hvis udlændingen ikke har midler hertil.

Efter repatrieringslovens § 7, stk. 2, kan kommunalbestyrelsen yde udlændinge, der er omfattet af lovens § 3, stk. 1 og 7, hjælp til rejseudgifter, transport af personlige ejendele og erhvervsudstyr, etableringsomkostninger, køb af erhvervsudstyr, medbragt lægeordineret medicin, medbragte hjælpemidler m.v. og sygeforsikring. Hvis sygeforsikring ikke eller kun vanskeligt kan tegnes i hjemlandet, kan kommunalbestyrelsen i henhold til § 7, stk. 4, yde hjælp til dækning af udgifter til behandling eller til en af udlændingen tegnet sygeforsikring. Efter repatrieringslovens § 8 kan kommunalbestyrelsen i ganske særlige tilfælde yde hjælp i op til 12 måneder til boligudgifter for en familie, hvis et familiemedlem vender tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland forud for resten af familien.

Hjælp til repatriering udbetales i forbindelse med udlændingens tilbagevenden til hjemlandet eller det tidligere opholdsland. Hjælp til etablering udbetales dog i to dele, således at første rate udbetales ved tilbagevenden. For udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, udbetales anden rate efter fortrydelsesfristens udløb. For andre udlændinge udbetales anden rate af hjælp til etablering 12 måneder efter udrejsen af Danmark. Hjælp til dækning af udgifter til behandling eller til en af udlændingen tegnet sygeforsikring efter bestemmelsen i § 7, stk. 4, jf. ovenfor, udbetales ligeledes efter udløb af fortrydelsesfristen i udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, eller 12 måneder efter udrejsen af Danmark.

Det foreslås, at der i repatrieringsloven fastsættes nærmere regler om, at hjælp til repatriering ikke kan udbetales til en udlænding, der bevidst unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse her i landet, jf. de foreslåede bestemmelser i § 9 a, stk. 1 og 2.

De foreslåede bestemmelser omfatter såvel hjælp til repatriering, der udbetales i forbindelse med udlændingens tilbagevenden til hjemlandet eller det tidligere opholdsland, som hjælp til repatriering, der udbetales efter udlændingens tilbagevenden, jf. ovenfor.

Det er en betingelse for kommunalbestyrelsens afgørelse om, at repatrieringshjælp ikke kan udbetales, at udlændingen bevidst unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse her i landet. Der henvises i den forbindelse til afsnit 2.1 i de almindelige bemærkninger.

Kommunalbestyrelsens skal træffe afgørelse om, at hjælp til repatriering ikke kan udbetales, når kommunalbestyrelsen får kendskab til, at udlændingen bevidst unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse her i landet.

Med henblik på at sikre, at kommunalbestyrelsen får kendskab til, at en udlænding unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse her i landet, foreslås det, at politiet og Direktoratet for Kriminalforsorgen får pligt til at underrette kommunalbestyrelsen herom, såfremt politiet eller Direktoratet for Kriminalforsorgen får formodning om, at udlændingen har ansøgt om eller modtager hjælp til repatriering, jf. herved den foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 3. Underretning skal gives til kommunalbestyrelsen i den kommune, hvori udlændingen har eller senest har haft bopæl. Der henvises i den forbindelse til afsnit 2.5 i de almindelige bemærkninger.

Modtager kommunalbestyrelsen fra anden side oplysning om, at en udlænding, der har ansøgt om eller modtager hjælp til repatriering, bevidst unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse her i landet, skal kommunalbestyrelsen efter omstændighederne nærmere undersøge rigtigheden heraf, herunder eventuelt ved at rette henvendelse til politiet eller Direktoratet for Kriminalforsorgen. Såfremt det kan bekræftes, at udlændingen bevidst unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse, skal kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om, at hjælp til repatriering ikke kan udbetales efter de foreslåede bestemmelser i § 9 a, stk. 1 og 2.

Efter den gældende bestemmelse i repatrieringslovens § 7, stk. 5, kan en udlænding kun modtage hjælp til repatriering én gang. Bestemmelsen indebærer, at en udlænding, der én gang har fået hjælp til repatriering, ikke på et senere tidspunkt på ny kan modtage hjælp til repatriering. Dette gælder, også selvom der måtte være tale om en anden form for hjælp efter repatrieringsloven end den hjælp, der tidligere har været ydet. Baggrunden for, at udlændingen er vendt tilbage til Danmark efter opholdet i hjemlandet eller det tidligere opholdsland og derefter ønsker at repatriere på ny, er endvidere uden betydning.

Bestemmelsen indebærer bl.a., at en udlænding, der efter at have modtaget hjælp til repatriering vender tilbage til Danmark med henblik på gennemførelse af strafforfølgning eller fuldbyrdelse af straf, ikke på ny kan modtage hjælp til repatriering.

Det foreslås i den forbindelse, at kommunalbestyrelsen efter anmodning skal kunne træffe afgørelse om, at hjælp til repatriering, der endnu ikke er udbetalt, kan udbetales, når udlændingen ikke længere unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse, jf. herved den foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 4. Det er en forudsætning, at betingelserne for udbetaling af hjælp til repatriering efter § 7, stk. 1 og 6, i øvrigt er opfyldt, herunder at udlændingen på ny vender tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på at tage varigt ophold.

Bestemmelsen tager særligt sigte på de tilfælde, hvor en udlænding som led i repatriering var vendt tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland, men hvor anden rate af hjælp til etablering og eventuel hjælp til behandling eller til en af udlændingen tegnet sygeforsikring endnu ikke var udbetalt, da udlændingen unddrog sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse. Med bestemmelsen sikres, at en udlænding, der efter kommunalbestyrelsens afgørelse om ophør af udbetaling af hjælp til repatriering møder op til strafforfølgning,

men hvor strafforfølgnings ikke fører til idømmelse af frihedsstraf, på ny kan vende tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland og modtage den del af repatrieringshjælpen, der endnu ikke er udbetalt, i overensstemmelse med kommunalbestyrelsens tidligere afgørelse herom. Bestemmelsen har endvidere til formål at sikre, at en udlænding efter afsoning af den straf, som udlændingen unddrog sig, på ny kan vende tilbage til det pågældende land og modtage den endnu ikke udbetalte del af repatrieringshjælpen.

Til nr. 2

Reglerne om udbetaling af reintegrationsbistand har til formål at give ældre og/eller uarbejdsdygtige udlændinge, der ønsker at vende hjem, men som ikke har mulighed herfor på grund af manglende forsørgelsesgrundlag, økonomisk grundlag for at repatriere.

Reintegrationsbistand kan ydes til udlændinge, der er omfattet af lovens § 3, stk. 1 eller 7, og som opfylder de i lovens § 10, stk. 1, fastsatte betingelser.

Reintegrationsbistand ydes som udgangspunkt som en løbende, månedlig bistand i 5 år, jf. repatrieringslovens § 10, stk. 1, men udlændingen kan, inden kommunalbestyrelsen træffer afgørelse i sagen, anmode om i stedet at modtage en løbende, månedlig livslang reintegrationsbistand, som udgør 80 pct. af reintegrationsbistanden efter § 10, stk. 1, jf. lovens § 10, stk. 2.

Det foreslås, at der fastsættes nærmere regler om, at udbetaling af reintegrationsbistand ophører, såfremt den pågældende udlænding bevidst unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse her i landet, jf. herved de foreslåede bestemmelser i § 10 a, stk. 1 og 2.

Det er en betingelse for kommunalbestyrelsens afgørelse om ophør af reintegrationsbistand, at udlændingen bevidst unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse her i landet. Der henvises i den forbindelse til afsnit 2.1 i de almindelige bemærkninger.

Af repatrieringslovens § 10, stk. 4, fremgår, at Den Sociale Sikringsstyrelse forestår udbetaling af reintegrationsbistand, og at Den Sociale Sikringsstyrelse i forbindelse med den løbende administration af udbetalingen kan træffe afgørelse om tilbagebetaling og ophør af reintegrationsbistand i henhold til nærmere regler herom fastsat af ministeren for flygtninge, indvandrere og integration, jf. herved bekendtgørelse nr. 1179 af 12. december 2003 om betingelserne for og fremgangsmåden ved udbetaling af reintegrationsbistand.

Det foreslås, at politiet og Direktoratet for Kriminalforsorgen får pligt til at underrette Den Sociale Sikringsstyrelse om, at en udlænding bevidst unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse, såfremt politiet eller Direktoratet for Kriminalforsorgen får formodning om, at udlændingen har ansøgt om eller modtager reintegrationsbistand, jf. herved den foreslåede bestemmelse i § 10 a, stk. 3. Der kan i den forbindelse henvises til afsnit 2.5 i de almindelige bemærkninger. Underretning skal gives til kommunalbestyrelsen i den kommune, hvori udlændingen har eller senest har haft bopæl.

Reintegrationsbistand udbetales månedsvis bagud fra den 1. i måneden efter, at en udlænding er repatrieret til sit hjemland eller tidligere opholdsland, jf. herved § 8, stk. 2, i bekendtgørelsen om betingelserne for og fremgangsmåden ved udbetaling af reintegrationsbistand.

Med den foreslåede bestemmelse i § 10 a, stk. 4, fastsættes, at udbetaling af reintegrationsbistand ophører med virkning fra den måned, hvor Den Sociale Sikringsstyrelse får kendskab til, at udlændingen unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse. Hvis reintegrationsbistanden er udbetalt eller bogført på modtagers konto i et pengeinstitut efter det tidspunkt, hvor betingelserne for udbetaling af reintegrationsbistand ikke længere er til stede, skal beløbet kræves tilbagebetalt, jf. § 10 i bekendtgørelse nr. 1179 af 12. december 2003 om betingelserne for og fremgangsmåden ved udbetaling af reintegrationsbistand.

Det er efter de gældende regler en forudsætning for udbetaling af reintegrationsbistand, at den pågældende udlænding tager varig bopæl i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, jf. repatrieringslovens § 10, stk. 1, nr. 2. Udbetaling af reintegrationsbistand ophører således, hvis udlændingen flytter fra hjemlandet eller det tidligere opholdsland til et andet land, herunder vender tilbage til Danmark for at gennemføre strafforfølgning eller fuldbyrdelse af straf her i landet.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 10 a, stk. 5, kan kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om, at udbetaling af reintegrationsbistand kan genoptages, når udlændingen ikke længere unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse, såfremt betingelserne for udbetaling af reintegrationsbistand efter § 10 i øvrigt er opfyldt.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at en udlænding, der efter kommunalbestyrelsens afgørelse om ophør af reintegrationsbistand møder op til strafforfølgning, men hvor strafforfølgningen ikke fører til idømmelse af frihedsstraf, kan vende tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland og modtage reintegrationsbistand i overensstemmelse med kommunalbestyrelsens tidligere afgørelse herom. Bestemmelsen har endvidere til formål at sikre, at en udlænding efter afsoning af den straf, som udlændingen unddrog sig, kan vende tilbage til det pågældende land og modtage reintegrationsbistand.

Det foreslås i § 10 a, stk. 6, at kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om, at reintegrationsbistand, der ikke er udbetalt under ophør af udbetalingen efter de foreslåede bestemmelser i § 10 a, stk. 1 og 2, kan efterbetales, hvis strafforfølgning ikke fører til domsfældelse. Den foreslåede bestemmelse indebærer, at en udlænding, der møder op til strafforfølgning, uden at denne fører til domsfældelse, kan få efterbetalt den ophørte reintegrationsbistand.

Det er en forudsætning for efterbetaling af reintegrationsbistanden, at udlændingen vender tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland og fortsat opfylder de øvrige betingelser for at modtage reintegrationsbistand, jf. repatrieringslovens § 10.

Til § 12

Det er efter integrationsloven bl.a. en betingelse for at modtage introduktionsydelse, at udlændingen står til rådighed for arbejdsmarkedet, jf. herved integrationslovens § 25, stk. 3. Rådighedsbetingelsen indebærer bl.a., at en udlænding, der modtager introduktionsydelse, skal tage imod tilbud om rimeligt arbejde, jf. lovens § 25, stk. 3, og §§ 5 og 6 i bekendtgørelse nr. 1185 af 12. december 2003 om rådighed og om nedsættelse eller ophør af introduktionsydelse.

En udlænding, der er frihedsberøvet eller bevidst unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse, står ikke til rådighed for arbejdsmarkedet og er derfor ikke berettiget til at modtage introduktionsydelse.

Med henblik på at sikre, at den kommunalbestyrelse, der har ansvaret for udbetaling af introduktionsydelse, får kendskab til, at en udlænding, der modtager introduktionsydelse, er frihedsberøvet, foreslås det, at Direktoratet for Kriminalforsorgen skal underrette kommunalbestyrelsen om, at en udlænding er frihedsberøvet, hvis direktoratet får formodning om, at udlændingen modtager introduktionsydelse, jf. den foreslåede bestemmelse i § 25 b, stk. 1.

Frihedsberøvelse omfatter såvel varetægtsfængsling som indsættelse til afsoning i fængsel eller arresthus.

Det foreslås endvidere i § 25 b, stk. 2, at politiet eller Direktoratet for Kriminalforsorgen skal underrette kommunalbestyrelsen, hvis politiet eller direktoratet får formodning om, at en udlænding, der bevidst unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse her i landet, modtager introduktionsydelse.

Der kan i den forbindelse henvises til afsnit 2.1 i de almindelige bemærkninger.

Underretning efter stk. 1 og 2 skal gives til kommunalbestyrelsen i den kommune, hvori udlændingen har eller senest har haft bopæl, jf. den foreslåede § 25 b, stk. 3.

En kommunalbestyrelse, der modtager underretning om, at en udlænding, der modtager introduktionsydelse, er frihedsberøvet eller bevidst unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse her i landet, skal træffe afgørelse om, at udbetaling af introduktionsydelse ophører, idet udlændingen ikke står til rådighed for arbejdsmarkedet. Kommunalbestyrelsen skal endvidere træffe afgørelse om tilbagebetaling af den introduktionsydelse, som udlændingen uberettiget har modtaget, hvis betingelserne herfor er opfyldt, jf. integrationslovens § 41.

Udlændinge, der er varetægtsfængslet eller indsat til afsoning i fængsel eller arresthus, modtager en særlig ydelse efter de regler, der fastsættes efter § 29, nr. 2, i lov om aktiv socialpolitik, jf. integrationslovens § 27, stk. 3. Der foretages ikke med den foreslåede bestemmelse i § 25 b, stk. 1, ændringer af udlændingens ret til at modtage en særlig ydelse under varetægtsfængsling eller indsættelse til afsoning, uanset at den pågældende udlænding samtidig har modtaget introduktionsydelse uden at være berettiget hertil.

Til § 13

Til stk. 1

Loven foreslås at træde i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Til stk. 2

Personer, der har unddraget sig frihedsberøvelse fra et tidspunkt før dagen for lovens ikrafttræden foreslås omfattet af loven med virkning fra dagen for lovens ikrafttræden.

Til stk. 3 og 4

Det foreslås, at der ikke udbetales en måneds pension ved opholdets ophør til de pensionister, der ved lovens ikrafttræden har fået pensionen udbetalt indtil udgangen af den måned, der følger efter måneden, hvor strafafsoningen er påbegyndt efter den hidtil gældende § 46 i lov om social pension eller den hidtil gældende § 45 i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. Denne persongruppe er ikke omfattet af forskydningen af pensionsudbetalingen i forbindelse med afsoningen, hvorfor der ikke udbetales en måneds pension ved opholdets ophør.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om social pension, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 42 af 28. januar 2004,
som ændret ved § 1 i lov nr. 319 af 5.
maj 2004 og lov nr. 471 af 9. juni 2004,
foretages følgende ændringer:

§ 34. Hvis pensionen ikke har været
udbetalt under ophold i boformer m.v.,
jf. § 46, genoptages udbetalingen med
virkning fra opholdets ophør.

1. § 34 affattes således:

»§ 34. Hvis pensionen ikke har været
udbetalt under ophold i boformer m.v.,
jf. § 46, genoptages udbetalingen med
virkning fra én måned før opholdets
ophør. Hvis pensionisten før opholdet
fik udbetalt sin pension forud, genopta-
ges udbetalingen dog med virkning fra
opholdets ophør.

Stk. 2. Hvis pensionen ikke har været
udbetalt under unddragelse, jf. § 46 a,
genoptages udbetalingen med virkning
fra unddragelsens ophør. Udbetalingen
genoptages dog ikke, hvis pensionisten
i umiddelbar forlængelse af unddragel-
sens ophør indsættes til strafafsoning i
fængsel eller arresthus.

Stk. 3.. Stk. 1 – 2 finder tilsvarende
anvendelse ved varetægtsfængsel.«

§ 46. Indsættes en person til strafaf-
soning i fængsel eller arresthus, udbeta-
les pensionen indtil udgangen af den
måned, der følger efter måneden, hvor
strafafsoningen påbegyndes. Dette gæl-
der også varetægtsfængsling. Er der
rimelig udsigt til, at den pågældende vil
kunne løslades inden for et tidsrum af
omkring 6 måneder efter, at strafafso-
ningen er påbegyndt, kan den pågæl-
dende dog af pensionen få udbetalt et

beløb til dækning af udgifter til husleje og lign. Under varetægtsfængsling kan perioden nævnt i 3. pkt. forlænges. Efterfølges varetægtsfængslingen ikke af en domfældelse, efterbetales den del af pensionen, der ikke er udbetalt under varetægtsfængslingen.

Stk. 2. Socialministeren kan fastsætte nærmere regler om

- 1) udbetaling af pension til personer, der har ophold i de institutioner m.v., der er nævnt i stk. 1,
- 2) udbetaling af pension til personer, der er anbragt i pleje i private hjem eller har ophold i et bofællesskab, jf. § 91 i lov om social service,
- 3) udbetaling af pension til personer, der har ophold i boformer omfattet af lov om social service, men for hvilke der ikke er fastsat regler om pensionens udbetaling, og
- 4) udbetaling af pension ydet efter lovgivning i et andet land.

2. § 46, stk. 1 affattes således:

»§ 46. Indsættes en person til strafafsoning i fængsel eller arresthus, udbetales pensionen indtil udgangen af den måned, hvor strafafsoningen påbegyndes. Hvis pensionisten inden opholdet fik udbetalt sin pension forud, udbetales pensionen indtil udgangen af den måned, der følger efter måneden, hvor strafafsoningen påbegyndes. 1. og 2. pkt. gælder også varetægtsfængsling.«

3. Efter § 46, stk. 1, indsættes som nye stykker:

»*Stk. 2.* Er der rimelig udsigt til, at den pågældende vil kunne løslades inden for et tidsrum af omkring 6 måneder efter, at strafafsoningen er påbegyndt, kan den pågældende dog af pensionen få udbetalt et beløb til dækning af udgifter til husleje og lignende. Under varetægtsfængsling kan perioden nævnt i 1. pkt. forlænges.

Stk. 3. Efterfølges varetægtsfængslingen ikke af en domfældelse, efterbetales den del af pensionen, der ikke er udbetalt under varetægtsfængslingen.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 4.

§ 46 a. (Ophævet)

4. Efter § 46 indsættes:

»§ 46 a. Udbetalingen af pension ophører for personer, som bevidst undtager sig strafforfølgning her i landet i tilfælde, hvor

- 1) den pågældende er varetægtsfængslet,
- 2) politiet eftersøger den pågældende med henblik på varetægtsfængsel, eller
- 3) der foreligger en varetægtsfængslingskendelse.

Stk. 2. Udbetalingen af pension ophører endvidere for en person, som bevidst undtager sig straffuldbyrdelse her i landet, hvis den pågældende er idømt en ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse.

Stk. 3. Udbetaling af pension ophører efter stk. 1 og 2, med virkning fra det tidspunkt, hvor personen undtager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse. Hvis pensionisten inden unddragelsen fik sin pension udbetalt forud, udbetales pensionen indtil udgangen af den måned, hvor pensionisten har unddraget sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse.

Stk. 4. Efterfølges en strafforfølgning, jf. stk. 1, ikke af en domfældelse efterbetales den del af pensionen, der ikke er udbetalt, mens personen undtager sig strafforfølgning. Pensionen efterbetales dog ikke til afdødes bo, hvis den sigtede dør før domfældelse.«

»§ 46 b. Politiet eller Direktoratet for Kriminalforsorgen skal underrette kommunen om unddragelsen, når de får

formodning om, at den person, der bevidst unddrager sig varetægtsfængsling mv., jf. § 46 a, stk. 1, eller straffuldbyrdelse, jf. § 46 a, stk. 2, samtidig modtager pension. For personer med bopæl i udlandet skal Den Sociale Sikringsstyrelse underrettes.«

§ 2

I lov nr. 1164 af 19. december 2003 om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., som ændret ved § 3 i lov nr. 319 af 5. maj 2004, foretages følgende ændring:

§ 34. Hvis pensionen ikke har været udbetalt under ophold i boformer m.v., jf. § 45, genoptages udbetalingen med virkning fra opholdets ophør.

1. § 34 affattes således:

»§ 34. Hvis pensionen ikke har været udbetalt under ophold i boformer m.v., jf. § 45, genoptages udbetalingen med virkning fra én måned før opholdets ophør. Hvis pensionisten før opholdet fik udbetalt sin pension forud, genoptages udbetalingen dog med virkning fra opholdets ophør.

Stk. 2. Hvis pensionen ikke har været udbetalt under unddragelse, jf. § 45 a, genoptages udbetalingen med virkning fra unddragelsens ophør. Udbetalingen genoptages dog ikke, hvis pensionisten i umiddelbar forlængelse af unddragelsens ophør indsættes til strafafsoning i fængsel eller arresthus.

Stk. 3. Stk. 1 – 2 finder tilsvarende anvendelse ved varetægtsfængsel.«

2. § 45, stk. 1 affattes således:

»§ 45. Indsættes en person til strafafsoning i fængsel eller arresthus, udbetales pensionen indtil udgangen af den måned, hvor strafafsoningen påbegyndes. Hvis pensionisten inden opholdet fik udbetalt sin pension forud, udbeta-

les pensionen indtil udgangen af den måned, der følger efter måneden, hvor strafafsoningen påbegyndes. 1. og 2. pkt. gælder også varetægtsfængsling.«

3. Efter § 45, stk. 1, indsættes som nye stykker:

»Stk. 2. Er der rimelig udsigt til, at den pågældende vil kunne løslades inden for et tidsrum af omkring 6 måneder efter, at strafafsoningen er påbegyndt, kan den pågældende dog af pensionen få udbetalt et beløb til dækning af udgifter til husleje og lignende. Under varetægtsfængsling kan perioden nævnt i 1. pkt. forlænges.

Stk. 3. Efterfølges varetægtsfængslingen ikke af en domfældelse, efterbetales den del af pensionen, der ikke er udbetalt under varetægtsfængslingen.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 4.

»§ 45 b. Politiet eller Direktoratet for Kriminalforsorgen skal underrette kommunen om unddragelsen, når de får formodning om, at den person, der bevidst unddrager sig varetægtsfængsling mv., jf. § 45 a, stk. 1, eller straffuldbyrdelse, jf. § 45 a, stk. 2, samtidig modtager pension. For personer med bopæl i udlandet skal Den Sociale Sikringsstyrelse underrettes.«

§ 3

I lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 708 af 29. juni 2004, foretages følgende ændring:

1. Efter § 120 indsættes:

»Kapitel 24 a

Ophør af udbetaling af ydelser i visse særlige tilfælde

§ 120 a. Udbetaling af ydelser efter §§ 26 a, 29, 76, stk. 2, 77 og 84, ophører for personer, som bevidst unddrager sig strafforfølgning her i landet i tilfælde, hvor

- 1) den pågældende er varetægtsfængslet,
- 2) politiet eftersøger den pågældende med henblik på varetægtsfængsel, eller
- 3) der foreligger en varetægtsfængslingkendelse.

Stk. 2. Udbetaling af ydelser efter §§ 26 a, 29, 76, stk. 2, 77 og 84, ophører endvidere for en person, som bevidst unddrager sig straffuldbyrdelse her i landet, hvis den pågældende er idømt en ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse.

Stk. 3. Ophør af udbetalingen af en bagudbetalt ydelse, sker med virkning fra det tidspunkt, hvor personen unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse. Ophør af udbetalingen af en forudbetalt ydelse, sker med virkning for den måned, der følger efter den måned, hvor pågældende har unddraget sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse.

Stk. 4. Efterfølges en strafforfølgning, jf. stk. 1, ikke af en domfældelse efterbetales pensionen, der ikke er udbetalt under ophøret. Pensionen efterbetales dog ikke til afdødes bo, hvis den sigtede dør før domfældelse.«

§ 120 b. Politiet eller Direktoratet for Kriminalforsorgen skal underrette kommunen om unddragelsen, når de får formodning om, at den person, der bevidst unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse her i landet, jf. § 120 a, samtidig modtager ydelser nævnt i § 120 a, stk. 1 og 2.«

§ 4

I lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 708 af 13. august 2003, som senest ændret ved § 1 i lov nr. 191 af 24. marts 2004, foretages følgende ændringer:

§ 75 f. Efterløn udbetales bagud for 4 henholdsvis 5 uger, således at hver udbetalingsperiode slutter næstsidste søndag i en måned. En arbejdsløshedskasse kan dog vælge at udbetale efterløn for en måned ad gangen. Udbetalingen sker månedsvis bagud og ydes for indtil 160,33 timer pr. måned. Direktøren for Arbejdsdirektoratet kan ændre en udbetalingsperiode, når særlige forhold taler herfor. Direktøren fastsætter nærmere regler om, hvornår efterlønnen skal være til disposition for medlemmet.

Stk. 2. Efterløn kan ikke udbetales til medlemmer, der i længere tid opholder sig i lande uden for EØS-området, Grønland og Færøerne. Nærmere regler fastsættes af direktøren for Arbejdsdirektoratet.

Stk. 3. For efterlønsmodtagere, der på grund af beskæftigelse i et andet EØS-land ifølge lovvalgsreglerne i forordning (EØF) nr. 1408/71 ikke kan bevare deres medlemskab af en dansk arbejdsløshedskasse, finder § 74 m tilsvarende anvendelse. Det samme gælder efterlønsmodtagere, der på grund af arbejde på Færøerne ikke kan bevare deres medlemskab af en dansk arbejdsløshedskasse ifølge aftalen af 1. november 1993 mellem

Arbejdsministeriet og Færøernes landsstyre om koordination af

Stk. 4. Efterløn kan ikke udbetales til et medlem, som ved domstols- eller administrativ afgørelse er berøvet sin frihed.

3. I § 75 f indsættes som stk. 5-10:

»*Stk. 5.* Efterløn kan ikke udbetales til et medlem, som bevidst unddrager sig strafforfølgning her i landet i tilfælde, hvor

- 1) den pågældende er varetægtsfængslet,
- 2) politiet eftersøger den pågældende med henblik på varetægtsfængsel, eller
- 3) der foreligger en varetægtsfængselskendelse.

Stk. 6. Efterløn kan endvidere ikke udbetales til et medlem, som bevidst unddrager sig straffuldbyrkelse her i landet, hvis den pågældende er idømt en ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse.

Stk. 7. Efterfølges en afgørelse om varetægtsfængsling, jf. stk. 5, ikke af en domfældelse, efterbetales efterløn, der ikke er udbetalt, mens medlemmet var frihedsberøvet eller unddrog sig strafforfølgning. Efterlønnen efterbetales dog ikke til afdødes bo, hvis medlemmet afgår ved døden før domfældelse.

Stk. 8. Direktoratet for Kriminalforsorgen skal underrette Arbejdsdirektoratet, hvis et medlem, der modtager efterløn, undergives strafafsoning eller anden frihedsberøvende foranstaltning, herunder varetægtsfængsling, som følge af et strafbart forhold.

Stk. 9. Når politiet eller Direktoratet for Kriminalforsorgen får formodning

om, at et medlem, der bevidst unddrager sig varetægtsfængsling mv., jf. stk. 5, eller straffuldbyrdelse, jf. stk. 6, samtidig modtager efterløn, skal Arbejdsdirektoratet underrettes om unddragelsen.

Stk. 10. Arbejdsdirektoratet skal videregive underretninger, jf. stk. 8 og 9, til medlemmets arbejdsløshedskasse.«

§ 5

I lov om fleksydelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 758 af 26. august 2002, som ændret ved § 4 i lov nr. 417 af 10. juni 2003, foretages følgende ændring:

§ 22. Fleksydelse udbetales tidligst med virkning fra måneden efter, at der er ansøgt om fleksydelse. Fleksydelsen udbetales månedsvis bagud fra den 1. i måneden efter, at der er ansøgt om fleksydelse og lovens betingelser er opfyldt.

Stk. 2. Fleksydelse udbetales sidste gang for den måned, hvori modtageren fylder 65 år.

Stk. 3. Fleksydelse kan ikke udbetales til en person, som ved domstols- eller administrativ afgørelse er berøvet sin frihed.

1. § 22 indsættes efter stk. 4-8:

»*Stk. 4.* Fleksydelse kan ikke udbetales til en person, som bevidst unddrager sig strafforfølgning her i landet i tilfælde, hvor

- 1) den pågældende er varetægtsfængslet,
- 2) politiet eftersøger den pågældende med henblik på varetægtsfængsel, eller
- 3) der foreligger en varetægtsfængslingkendelse.

Stk. 5. Fleksydelse kan endvidere ikke udbetales til en person, som bevidst unddrager sig straffuldbyrdelse her i landet, hvis den pågældende er idømt en ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse.

Stk. 6. Efterfølges en afgørelse om varetægtsfængsling, jf. stk. 4, ikke af en domfældelse, efterbetales fleksydelse, der ikke er udbetalt, mens personen var frihedsberøvet eller unddrog sig strafforfølgning. Fleksydelsen efterbetales dog ikke til afdødes bo, hvis en personen afgår ved døden før domfældelse.

Stk. 7. Direktoratet for Kriminalfor-

sorgen skal underrette Arbejdsdirektoratet, hvis en person, der modtager fleksydelse undergives strafafsoning eller anden frihedsberøvende foranstaltning, herunder varetægtsfængsling, som følge af et strafbart forhold.

Stk. 8. Når politiet eller Direktoratet for Kriminalforsorgen får formodning om, at en person, der bevidst unddrager sig varetægtsfængsling mv., jf. stk. 4, eller straffuldbyrdelse, jf. stk. 5, samtidig modtager fleksydelse, skal Arbejdsdirektoratet underrettes om undtagelsen.«

§ 6

I lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel, jf. lovbekendtgørelse nr. 761 af 11. september 2002, som ændret ved § 5 i lov nr. 1032 af 17. december 2002, lov nr. 1033 af 17. december 2002, lov nr. 372 af 28. maj 2003, § 3 i lov nr. 417 af 10. juni 2003, lov nr. 1153 af 19. december 2003, lov nr. 1201 af 27. december 2003, og § 2 i lov nr. 282 af 26. april 2004, foretages følgende ændringer:

§ 36. Kriminalforsorgen underretter kommunen, såfremt en dagpengemodtager undergives strafafsoning eller andre frihedsberøvende foranstaltninger, herunder varetægtsfængsling.

1. § 36 affattes således:

»**§ 36.** Udbetalingen af dagpenge ophører for en person, som efter domstols- eller administrativ afgørelse er frihedsberøvet. Udføres der under frihedsberøvelsen arbejde på det almindelige arbejdsmarked med tilladelse fra Direktoratet for Kriminalforsorgen, er der dog ret til dagpenge efter de almindelige regler.

Stk. 2. Direktoratet for Kriminalforsorgen skal underrette kommunen, hvis en dagpengemodtager undergives strafafsoning eller andre frihedsberøvende foranstaltninger, herunder varetægtsfængsling.«

2. Efter § 36 indsættes:

»§ 36 a. Dagpengeudbetalingen ophører for en person, som bevidst undrager sig strafforfølgning her i landet i tilfælde, hvor

- 1) den pågældende er varetægtsfængslet,
- 2) politiet eftersøger den pågældende med henblik på varetægtsfængsel, eller
- 3) der foreligger en varetægtsfængslingskendelse.

Stk. 2. Dagpengeudbetalingen ophører endvidere for en person, som bevidst unddrager sig straffuldbyrdelse her i landet, hvis den pågældende er idømt en ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse.

Stk. 3. Når politiet eller Direktoratet for Kriminalforsorgen får formodning om, at den person, der bevidst unddrager sig varetægtsfængsling mv., jf. stk. 1, eller straffuldbyrdelse, jf. stk. 2, samtidig modtager dagpenge, skal kommunen underrettes om unddragelsen.

§ 36 b. Efterfølges en afgørelse om varetægtsfængsling ikke af en domfældelse, udbetaler kommunen dagpenge for den periode, hvor dagpengemodtageren var frihedsberøvet eller unddrog sig frihedsberøvelse. Dagpengene efterbetales dog ikke til afdødes bo, hvis dagpengemodtageren afgår ved døden før domfældelse.«

§ 7

I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 709 af 13. august

2003, som ændret ved § 3 i lov nr. 1168 af 19. december 2003, § 1 i lov nr. 282 af 26. april 2004 og § 1 i lov nr. 429 af 9. juni 2004, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 10 indsættes:

»§ 10 a. Direktoratet for Kriminalforsorgen skal underrette kommunen, hvis direktoratet får formodning om, at en person, der er frihedsberøvet som følge af et strafbart forhold, modtager ydelser efter kapitel 4, 6 eller 7 i denne lov.

Stk. 2. Politiet eller Direktoratet for Kriminalforsorgen skal underrette kommunen, når myndighederne får formodning om, at en person modtager ydelser efter kapitel 4, 6 eller 7 i denne lov, hvis

- 1) den pågældende bevidst unddrager sig strafforfølgning her i landet i tilfælde, hvor
 - a) den pågældende er varetægtsfængslet,
 - b) politiet eftersøger den pågældende med henblik på varetægtsfængsling, eller
 - c) der foreligger varetægtsfængslingskendelse, eller
- 2) den pågældende bevidst unddrager sig straffuldbyrdelse her i landet i tilfælde, hvor den pågældende er idømt en ubetinget fængslingsstraf eller anden strafferetslig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse.«

§ 8

I lov om børnepasningsorlov, jf. lov-bekendtgørelse nr. 193 af 23. marts 2004, foretages følgende ændring:

§ 18. Arbejdsformidlingen administrerer orlovsordningen og har pligt til at underrette arbejdsløsheds-kasserne og kommunerne om forhold af betydning for udbetaling af orlovsydelsen.

Stk. 2. Ansøgning om orlov indgives til arbejdsformidlingen, der træffer afgørelse om bevilling af orlov. Arbejdsformidlingen kan tilbagekalde en bevilling af orlov, hvis betingelserne for orloven ikke længere er til stede.

Stk. 3. Orlovsydelsen til medlemmer af en arbejdsløshedskasse udbetales af kassen. Orlovsydelsen til personer, der modtager ledighedsydelse eller kontanthjælp efter lov om aktiv socialpolitik, og til ikkeforsikrede, udbetales af kommunen. Kommunen kan indhente oplysninger om orlovsansøgerens økonomiske forhold, herunder i elektronisk form, fra andre offentlige myndigheder samt arbejdsløsheds-kasser.

Stk. 4. Staten yder forskud eller refusion til udbetaling af orlovsydelse fra arbejdsløsheds-kasserne.

Stk. 5. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om beregning, udbetaling, administration, forskud, refusion, tilsyn, regnskab og revision i forbindelse med arbejdsløsheds-kassernes udbetaling af orlovsydelse.

Stk. 6. Arbejdsformidlingen kan yde arbejdsgivere bistand i forbindelse med indgåelse af orlovsaftaler og med ansættelse af ledige i orlovsstillinger.

Stk. 7. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler efter stk. 1 og 2, herunder regler om arbejdsløsheds-kassernes opgaver, lediges og selvstændige erhvervsdrivendes meddelelse til arbejdsformidlingen, arbejdsløsheds-kasserne og kommunerne om afholdelse af orlov og meddelelse om indgåelse af orlovsaftaler.

Stk. 8. Beskæftigelsesministeren fastsætter endvidere regler om selvstændige erhvervsdrivendes adgang til orlov efter § 2 og om beregning af orlovs-

1. Efter § 18 indsættes:

»**§ 18 a.** Direktoratet for Kriminalforsorgen skal underrette arbejdsformidlingen, hvis et medlem, der modtager orlovsydelse, undergives strafafsoning eller anden frihedsberøvende foranstaltning, herunder varetægtsfængsling, som følge af et strafbart forhold.

Stk. 2. Når politiet eller Direktoratet for Kriminalforsorgen får formodning om, at et medlem, der bevidst unddrager sig frihedsberøvelse her i landet som følge af et strafbart forhold, samtidig modtager orlovsydelse, skal arbejdsformidlingen underrettes om unddragelsen.«

ydelsen efter § 12.

§ 9

I lov om statens uddannelsesstøtte, jf. lovbekendtgørelse nr. 789 af 11. september 2003, som ændret ved lov nr. 1225 af 27. december 2003 og lov nr. 481 af 9. juni 2004, foretages følgende ændringer:

§ 2. ---

Stk. 4. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om de betingelser, der er nævnt i stk. 1, nr. 1, 2, 4 og 5. Undervisningsministeren kan herunder bestemme, at kravet om studieaktivitet kan fraviges på grund af sygdom, fødsel, adoption eller andre særlige forhold.

1. I § 2 indsættes efter stk. 3 som nye stykker:

»*Stk. 4.* Udbetalingen af uddannelsesstøtte ophører for uddannelsessøgende, som bevidst unddrager sig strafforfølgning her i landet i tilfælde, hvor

- 1) politiet eftersøger den pågældende med henblik på varetægtsfængsel, eller
- 2) der foreligger en varetægtsfængselskendelse.

Stk. 5. Udbetalingen af uddannelsesstøtte ophører endvidere for uddannelsessøgende, som bevidst unddrager sig straffuldbyrdelse her i landet, hvis den pågældende er idømt en ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse.

Stk. 6. Udbetaling af uddannelsesstøtte ophører fra den måned, der følger efter måneden, hvor den uddannelsessøgende unddrager sig frihedsberøvelsen eller straffuldbyrdelsen.

Stk. 7. Efterfølges en afgørelse om varetægt ikke af en domfældelse, efterbetales uddannelsesstøtten, der ikke er udbetalt under ophøret, hvis de øvrige støttebetingelser er opfyldt. Uddannelsesstøtten udbetales dog ikke til afdødes bo, hvis den sigtede dør før domfældelse.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 8.

§ 14. ---

Stk. 2. I forbindelse med fødsel eller adoption får faderen efter ansøgning uddannelsesstøtte i indtil 6 måneder, jf. § 2, stk. 4, 2. pkt. Støtten kan efter ansøgning udbetales med dobbelte beløb i indtil 3 måneder.

§ 24. ---

Stk. 3. Fribeholdet er 26.775 kr. pr. måned (højeste fribehold) for hver måned i støtteåret, hvor den uddannelsessøgende

- 1) ikke gennemgår en uddannelse i Danmark eller i udlandet, der giver ret til uddannelsesstøtte efter afsnit I,
- 2) ikke opfylder aldersbetingelsen for at få uddannelsesstøtte, jf. § 2, stk. 1, nr. 3, og stk. 2,
- 3) gennemgår en uddannelse, der giver ret til uddannelsesstøtte, men ikke er dansk statsborger eller i støttemæssig henseende ligestillet med danske statsborgere, jf. § 2, nr. 1,
- 4) i perioder, der i øvrigt giver ret til uddannelsesstøtte, får anden offentlig støtte, der tilsigter at dække leveomkostningerne, jf. § 2, stk. 1, nr. 5, eller
- 5) ikke kan få stipendium og studielån, fordi støttetiden, jf. § 17, er brugt, og ikke får udbetalt slutlån.

2. I § 14, stk. 1 og 2, ændres »§ 2, stk. 4, 2. pkt.« til: »§ 2, stk. 8, 2. pkt.«

3. I § 24, stk. 3, indsættes som nyt nummer 6:

»6) ikke kan få stipendium og studielån som følge af bestemmelserne i § 2, stk. 4-5.«

4. I § 39 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»*Stk. 5.* Politiet eller Direktoratet for Kriminalforsorgen skal underrette SUstyrelsen om unddragelsen, når de får formodning om, at den person, der bevidst unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse her i landet, jf. § 2, stk. 4-5, samtidig modtager uddannelsesstøtte.«

Stk. 5-7 bliver herefter stk. 6-8.

§ 43 a. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om elektronisk kommunikation mellem den uddannelsessøgende eller låntageren og uddannelsesinstitutionen, styrelsen eller efter forhandling med finansministeren Økonomistyrelsen. Undervisningsministeren kan herunder fastsætte regler om anvendelse af digital signatur eller anden sikker personidentifikation bl.a. i forbindelse med ansøgninger om uddannelsesstøtte, lånedokumenter og ved afgivelse af oplysninger, jf. § 39, stk. 7, nr. 2, 3 og 6.

5. I § 43 a, stk. 1, ændres »§ 39, stk. 7, nr. 2, 3 og 6« til: »§ 39, stk. 8, nr. 2, 3 og 6«.

§ 10

I lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU), jf. lovbekendtgørelse nr. 654 af 6. juli 2003, som ændret ved § 1, § 2 og § 3 i lov nr. 480 af 9. juni 2004, samt lovforslag nr. L 21, der blev fremsat den 7. oktober 2004, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 14 indsættes:

»§ 14 a. Udbetalingen af SVU ophører for uddannelsessøgende, som bevidst unddrager sig strafforfølgning her i landet i tilfælde, hvor

- 1) politiet eftersøger den pågældende med henblik på varetægtsfængsel, eller
- 2) der foreligger en varetægtsfængselskendelse.

Stk. 2. Udbetalingen af SVU ophører endvidere for uddannelsessøgende, som bevidst unddrager sig straffuldbyrdelse her i landet, hvis den pågældende er idømt en ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse.

Stk. 3. Udbetaling af SVU ophører med udgangen af den kalenderuge, hvor den uddannelsessøgende unddrager sig frihedsberøvelsen eller straf-

fuldbyrdelsen.

Stk. 4. Efterfølges en afgørelse om varetægt ikke af en domfældelse, kan ansøgeren søge om at blive stillet, som var der ikke sket bortfald af SVU, jf. stk. 1, såfremt betingelserne for tildeling i øvrigt er opfyldt. SVU udbetales dog ikke til afdødes bo, hvis den sigtede dør før domfældelse.

Stk. 5. Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om ophør på grund af unddragelse fra strafforfølgning, jf. stk. 1, eller straffuldbyrdelse, jf. stk. 2, og om fravigelse af den maksimale periode med SVU som følge heraf.«

2. Efter § 20 indsættes:

»§ 20 a. Politiet eller Direktoratet for Kriminalforsorgen skal underrette SUstyrelsen om unddragelsen når de får formodning om, at den person, der bevidst unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse, jf. § 14 a, stk. 1-2, samtidig modtager SVU.«

§ 11

I repatrieringsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 21 af 14. januar 2004, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 9 indsættes:

»§ 9 a. Hjælp til repatriering kan ikke ydes til en udlænding, som bevidst unddrager sig strafforfølgning her i landet i tilfælde, hvor

- 1) den pågældende er varetægtsfængslet,
- 2) politiet eftersøger den pågældende med henblik på varetægtsfængsling, eller
- 3) der foreligger en varetægtsfængslingskendelse.

Stk. 2. Hjælp til repatriering kan end-

videre ikke ydes til en udlænding, som bevidst unddrager sig straffuldbyrdelse her i landet, hvis den pågældende er idømt en ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse.

Stk. 3. Får politiet eller Direktoratet for Kriminalforsorgen formodning om, at en udlænding, der bevidst unddrager sig strafforfølgning, jf. stk. 1, eller straffuldbyrdelse, jf. stk. 2, har ansøgt om eller modtager hjælp til repatriering, skal kommunalbestyrelsen underrettes om unddragelsen. Underretning skal gives til kommunalbestyrelsen i den kommune, hvori udlændingen har eller senest har haft bopæl.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen kan efter ansøgning træffe afgørelse om, at hjælp til repatriering, som ikke er udbetalt, kan ydes, når udlændingen ikke længere unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse, jf. stk. 2, såfremt betingelserne for udbetaling af hjælp til repatriering efter § 7, stk. 1 og 6, i øvrigt er opfyldt.«

2. Efter § 10 indsættes:

»§ 10 a. Udbetaling af reintegrationsbistand ophører for en udlænding, som bevidst unddrager sig strafforfølgning her i landet, i tilfælde, hvor

- 1) den pågældende er varetægtsfængslet,
- 2) politiet eftersøger den pågældende med henblik på varetægtsfængsling, eller
- 3) der foreligger en varetægtsfængslingskendelse.

Stk. 2. Udbetaling af reintegrationsbistand ophører endvidere for en udlænding, som bevidst unddrager sig straffuldbyrdelse her i landet, hvis den pågældende er idømt en ubetinget fængselsstraf eller strafferetlig retsfølge, der

indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse.

Stk. 3. Får politiet eller Direktoratet for Kriminalforsorgen formodning om, at en udlænding, der bevidst unddrager sig strafforfølgning, jf. stk. 1, eller straffuldbyrdelse, jf. stk. 2, har ansøgt om eller modtager reintegrationsbistand, skal Den Sociale Sikringsstyrelse underrettes om unddragelsen.

Stk. 4. Udbetaling af reintegrationsbistand ophører med virkning fra den måned, hvor Den Sociale Sikringsstyrelse får kendskab til, at udlændingen unddrager sig strafforfølgning, jf. stk. 1, eller straffuldbyrdelse, jf. stk. 2.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen kan efter ansøgning træffe afgørelse om, at udbetaling af reintegrationsbistand kan genoptages, når udlændingen ikke længere unddrager sig strafforfølgning, jf. stk. 1, eller straffuldbyrdelse, jf. stk. 2, såfremt betingelserne for udbetaling af reintegrationsbistand efter § 10 i øvrigt er opfyldt.

Stk. 6. Kommunalbestyrelsen kan efter ansøgning træffe afgørelse om, at reintegrationsbistand, der ikke er udbetalt, jf. stk. 1 og 2, kan efterbetales, hvis strafforfølgning ikke fører til domsfældelse. Betingelserne for udbetaling af reintegrationsbistand efter § 10 skal være opfyldt.«

§ 12

I lov om integration af udlændinge i Danmark, jf. lovbekendtgørelse nr. 1035 af 21. november 2003, som ændret ved § 4 i lov nr. 1165 af 19. december 2003, lov nr. 1206 af 27. december 2003, § 3 i lov nr. 423 af 9. juni 2004, § 2 i lov nr. 427 af 9. juni 2004, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 25 a indsættes:

»§ 25 b. Direktoratet for Kriminalforsorgen skal underrette kommunalbesty-

relsen, hvis direktoratet får formodning om, at en udlænding, der er frihedsberøvet som følge af et strafbart forhold, modtager introduktionsydelse, jf. § 25.

Stk. 2. Politiet eller Direktoratet for Kriminalforsorgen skal underrette kommunalbestyrelsen, hvis politiet eller direktoratet får formodning om, at en udlænding, der modtager introduktionsydelse, jf. § 25,

- 1) bevidst unddrager sig strafforfølgning her i landet i tilfælde, hvor den pågældende er varetægtsfængslet, politiet eftersøger den pågældende med henblik på varetægtsfængsling, eller der foreligger en varetægtskendelse, eller
- 2) bevidst unddrager sig straffuldbyrelse her i landet i tilfælde, hvor den pågældende er idømt en ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetslig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse.

Stk. 3. Underretning efter stk. 1 og 2 skal gives til kommunalbestyrelsen i den kommune, hvori udlændingen har eller har haft bopæl.«